

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaromíra Klepše a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: **Mgr. P. H.**
bytem X

zastoupen: Prof. JUDr. Martinem Kopeckým, CSc., advokátem
sídlem Revoluční 1546/24, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Nejvyšší státní tajemník**
sídlem Jindřišská 34, 110 00 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí Nejvyššího státního tajemníka ze dne 1. 7. 2024, č. j. MV-82904-2/SR-2024,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobce se domáhá přezkoumání rozhodnutí Nejvyššího státního tajemníka (dále jen „žalovaný“) ze dne 1. 7. 2024, č. j. MV-82904-2/SR-2024 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí personální ředitelky sekce pro státní službu (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 2. 5. 2024, č. j. MV-17959-50/PR-2022 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím bylo podle ustanovení § 72 odst. 1 písm. b) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění do 31. 7. 2024 (dále jen „zákon o státní službě“) rozhodnuto o skončení služebního poměru žalobce, protože dvě po sobě jdoucí služební hodnocení žalobce obsahovala závěr o tom, že ve službě dosahoval nevyhovujících výsledků.

II. Řízení předcházející podané žalobě a napadené rozhodnutí

3. Dne 15. 1. 2022 byl žalobce na základě rozhodnutí služebního orgánu ze dne 11. 1. 2022, č. j. MV-189164-26/OKV-2021, přijat do služebního poměru a současně zařazen na služební místo vrchního ministerského rady v oddělení koordinace státní služby odboru koordinace státní služby a vzdělávání sekce pro státní službu v Ministerstvu vnitra, v oborech služby Legislativa a právní činnost a Organizační věci státní služby a správa služebních vztahů státních zaměstnanců.
4. Dne 31. 5. 2022 bylo za období od 15. 1. 2022 do 15. 5. 2022 podle § 155 odst. 6 zákona o státní službě provedeno první služební hodnocení žalobce č. j. MV-17959-15/PR-2022 (dále jen „první služební hodnocení“), se kterým byl žalobce téhož dne seznámen. Služební hodnocení provedla vedoucí oddělení koordinace státní služby Mgr. T. T. (dále jen „hodnotitelka“) v součinnosti s prvostupňovým orgánem. Celkový výsledek služebního hodnocení žalobce vyjádřený bodovou klasifikací činil 2 body. Žalobce tak podle ustanovení § 5 písm. c) nařízení vlády č. 36/2019 Sb., o podrobnostech služebního hodnocení státních zaměstnanců a vazbě osobního příplatku státního zaměstnance na výsledek služebního hodnocení a o změně nařízení vlády č. 304/2014 Sb., o platových poměrech státních zaměstnanců, ve znění do 31. 12. 2024 (dále jen „nařízení vlády o podrobnostech služebního hodnocení“) dosahoval za hodnocené období dobrých výsledků. První služební hodnocení neobsahovalo žádné přílohy. V návaznosti na první služební hodnocení prvostupňový orgán rozhodl o zvýšení osobního příplatku žalobce na částku 4 500 Kč, a to rozhodnutím ze dne 31. 5. 2022, č. j. MV-17959-16/PR-2022.
5. Hodnotitelka ve spolupráci s prvostupňovým orgánem provedla dne 12. 9. 2023 služební hodnocení žalobce za období od 16. 5. 2022 do 12. 9. 2023, č. j. MV-17959-35/PR-2022 (dále jen „druhé služební hodnocení“). V rámci tohoto služebního hodnocení byl žalobce v hodnocené oblasti *I. Znalosti*, hodnoticím kritériu *Znalost právních předpisů, stanovených postupů, nároků a pravidel potřebných pro výkon státní služby* hodnocen 1 bodem. V hodnocené oblasti *II. Dovednosti* byl žalobce ohodnocen v hodnoticím kritériu 1. *Komunikační dovednosti* 0 body, v hodnoticím kritériu 2. *Sociální dovednosti* 1 bodem a v hodnoticím kritériu 3. *Osobní přístup* byl hodnocen 0 body. Celkově byla hodnocená oblast *II. Dovednosti* hodnocena 0 body, tedy byla plněna nedostatečně. V hodnocené oblasti *III.*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Výkon státní služby z hlediska správnosti, rychlosti a samostatnosti v souladu se stanovenými individuálními cíli byl žalobce klasifikován rovněž 0 body. V této oblasti byl žalobce v hodnoticích kritériích 1. *Kvalita výkonu státní služby* hodnocen 0 body, v hodnoticím kritériu 2. *Množství plněných služebních úkolů a služební tempo* byl klasifikován 1 bodem a v hodnoticím kritériu 3. *Analýza a řešení problémů* byl hodnocen 0 body. Celkový výsledek služebního hodnocení vyjádřený bodovou klasifikací činil 0,2 bodů se závěrem, že žalobce dosahoval v hodnoceném období nevyhovujících výsledků. Služební hodnocení obsahuje přílohy v podobě poznámek ke služebnímu hodnocení (příloha č. 1), seznamu použitých podkladů (příloha č. 2) a v hodnocení použitými podklady. Druhé služební hodnocení si žalobce převzal dne 18. 9. 2023.

6. V návaznosti na výše uvedené služební hodnocení vydal prvostupňový orgán dne 19. 9. 2023 rozhodnutí č. j. MV-17959-36/PR-2022 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí o platu žalobce*“), kterým rozhodl o odejmutí osobního příplatku žalobce ve výši 4 500 Kč. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí odvolal. Žalovaný rozhodnutím ze dne 23. 11. 2023, č. j. MV-176605-2/SR-2023 (dále jen „*rozhodnutí žalovaného o platu žalobce*“), v jehož rámci přezkoumal také druhé služební hodnocení, odvolání zamítnul a výše uvedené rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 19. 9. 2023 potvrdil.
7. Hodnotitelka ve spolupráci s prvostupňovým orgánem dne 13. 3. 2024 provedla za navazující hodnotící období od 13. 9. 2023 do 12. 3. 2024 v souladu s ustanovením § 155 odst. 9 zákona o státní službě mimořádné služební hodnocení pod č. j. MV-17959-46/PR-2022 (dále jen „*třetí služební hodnocení*“). V rámci tohoto služebního hodnocení byl žalobce v hodnocené oblasti *I. Znalosti* a hodnoticím kritériu *Znalost právních předpisů, stanovených postupů, nároků a pravidel potřebných pro výkon státní služby* hodnocen 1 bodem. V hodnocené oblasti *II. Dovednosti* byl žalobce hodnocen v hodnoticím kritériu 1. *Komunikační dovednosti* 0 body, v hodnoticím kritériu 2. *Sociální dovednosti* 1 bodem a v hodnoticím kritériu 3. *Osobní přístup* 0 body. Celkově byla hodnocená oblast *II. Dovednosti* hodnocena 0 body. V hodnocené oblasti *III. Výkon státní služby* z hlediska správnosti, rychlosti a samostatnosti v souladu se stanovenými individuálními cíli byl žalobce klasifikován opět 0 body. V této oblasti byl žalobce v hodnoticích kritériích 1. *Kvalita výkonu státní služby* a 3. *Analýza a řešení problémů* hodnocen 0 body a v hodnoticím kritériu 2. *Množství plněných služebních úkolů a služební tempo* byl klasifikován 1 bodem. Celkový výsledek služebního hodnocení vyjádřený bodovou klasifikací činil 0,2 bodů se závěrem, že žalobce dosahoval v hodnoceném období nevyhovujících výsledků. Služební hodnocení obsahuje přílohu nadepsanou jako „*Podrobný seznam použitých podkladů a jejich vztah k jednotlivým hodnoceným oblastem a hodnoceným kritériím*“ kterou představuje tabulka s názvy jednotlivých podkladů, resp. služebních úkolů a souvisejících nebo doplňujících podkladů. Přílohou jsou také jednotlivé podklady služebního hodnocení. Se třetím služebním hodnocením byl žalobce seznámen dne 25. 3. 2024.
8. Dne 25. 3. 2024 prvostupňový orgán po shromáždění podkladů doručil žalobci pod č. j. MV-49269-1/PR-2024 oznámení o zahájení řízení o skončení služebního poměru a výzvu k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, ve které žalobce vyzval k uplatnění jeho práva vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobce tohoto práva nevyužil.
9. Dne 9. 4. 2024 proti třetímu služebnímu hodnocení žalobce podal námitky. Ty byly prvostupňovým orgánem vyřízeny přípisem ze dne 2. 5. 2024 pod č. j. MV-17959-49/PR-2022.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

10. Dne 2. 5. 2024 vydal prvostupňový orgán prvostupňové rozhodnutí, kterým na základě ustanovení § 72 odst. 1 písm. b) zákona o státní službě rozhodl o skončení služebního poměru žalobce. Prvostupňové rozhodnutí si žalobce převzal téhož dne a 17. 5. 2024 proti němu podal odvolání.
11. V **napadeném rozhodnutí** žalovaný shrnul obsah žalobcova odvolání a dosavadní skutkový stav. Následně se vyjádřil k žalobcovým námitkám.
12. Žalovaný se předně zaobíral námitkami, které žalobce směřoval proti rozhodnutí žalovaného o platu žalobce. S ohledem na skutečnost, že toto rozhodnutí již nabylo právní moci, posoudil žalovaný odvolání žalobce v této části jako podnět k zahájení přezkumného řízení. Důvod k zahájení přezkumného řízení však neshledal, neboť žalobcovy námitky proti druhému služebnímu hodnocení byly dostatečně vypořádány v rozhodnutí žalovaného o platu žalobce. Žalobce přitom neuvedl žádné nové nebo významné skutečnosti, které by měly za následek nezákonnost tohoto rozhodnutí nebo jemu předcházejícího řízení.
13. Zákon o státní službě nepředpokládá, že by žalovaný měl opětovně přezkoumávat i služební hodnocení, které již jednou přezkumu podrobil. Žalovaný proto uvedl, že se námitkami žalobce, které směřovaly proti druhému služebnímu hodnocení, již blíže nezabýval, přičemž v této souvislosti odkázal na své dřívější rozhodnutí o platu žalobce.
14. Dále žalovaný vypořádal námitky žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí, v této souvislosti se podrobně vyjádřil k námitkám proti třetímu služebnímu hodnocení.
15. Žalobce v odvolání nesouhlasil s vyřízením námitek týkajících se dopisu nejvyššího státního tajemníka předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů ohledně funkčních požitků místopředsedů Úřadu. Tvrdil, že řádně použil všechny zdroje ze zadání a ve stanovisku se vyjádřil komplexně, přičemž historický kontext nebyl hodnotitelkou zmíněn. Žalovaný uvedl, že dopis byl hodnotitelkou revidován, přičemž nedostatky z něj byly zřejmé. Absenci závěru přitom označil za pochybení.
16. K námitce týkající se kontroly služebních předpisů v Krajské hygienické stanici v Českých Budějovicích, kdy žalobce uvedl, že využil konzultací s kolegyní JUDr. L. T., přičemž hodnotitelka nikdy skutečný zájem o konzultaci neměla, žalovaný uvedl, že žalobce tuto svou domněnku nepodpořil žádnými důkazy a žalovaný ji proto považoval za neprokázanou. Ohledně tvrzení žalobce, že agendu kontroly doposud nevykonával, žalovaný vyvrátil tím, že činnost výkonu kontroly ve služebních vztazích státních zaměstnanců je součástí charakteristiky služebního místa. Za irelevantní označil skutečnost, jakým konkrétním způsobem se žalobce kontroly účastnil. Úkol v podobě nalezení nesouladu služebních předpisů se zákonem o státní službě splnil jen částečně.
17. Ke stanovisku ve věci překážek ve službě na straně státního zaměstnance při výkonu služby žalovaný souhlasil s hodnotitelkou s tím, že je na místě přizpůsobit odpověď okolnostem případu a potřebám adresáta. Žalobce tedy úkol s náležitou péčí nesplnil, když do obou stanovisek uvedl totožný text. K námitce žalobce, že nevěděl, že měl § 117 zákona o státní službě vykládat v časových souvislostech, žalovaný uvedl, že potřeba takového výkladu vyplývala ze samotného dotazu a byla hodnotitelkou k podotázkám poznamenána červeně vyznačenými poznámkami. K hodnocené oblasti I. Žalovaný shrnul, že odvolací námitky žalobce řádně doložené a specifikované závěry hodnotitelky nikterak nevyvrátily.
18. Ke *Komunikačním dovednostem* žalobce namítal, že bylo-li použítí příručky „Jak psát srozumitelné úřední texty“ na poradách oddělení zmiňováno, nelze to doložit. Zároveň Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

tvrdil, že nelze doložit ani to, že ostatní státní zaměstnanci zařazení v oddělení píší texty na dostatečné úrovni. Žalovaný uvedl, že postačí, tvrdí-li to hodnotitelka, která provádí služební hodnocení žalobce i všech ostatních zaměstnanců zařazených v oddělení metodické podpory státní služby. Jako zmatečné považoval žalobcovy námitky, že zaslání příručky k využití nepovažuje za dostatečný projev podpory vedení, přičemž zaslání příručky je dokonce přímo v rozporu s tím, co příručka ohledně podpory vedení tvrdí. Tento argument žalobce nijak nevysvětlil a neuvedl, v čem má zaslání příručky státním zaměstnancům popírat její princip, přičemž žalovaný naopak kvitoval postup hodnotitelky, která se rozhodla řídit se doporučeními odborníků na stylistiku a právní psaní. Názor žalobce nic nemění na závěrech hodnotitelky ohledně nedostatečné výstavby jeho textů a navazujících výhrad, které hodnotitelka ve služebním hodnocení doložila relevantními podklady. Žalobce namítal, že ani představení se zmiňovanou příručkou neřídí. Žalovaný toto tvrzení považoval za irelevantní. Navrhovaný výslech svědků podle názoru žalovaného nemohl přinést k této otázce žádné nové skutečnosti.

19. K námitce žalobce, že se snažil vždy uvést relevantní informace a hodnotitelka naopak zahlcovala svůj text nadbytečnými informacemi, žalovaný podotkl, že žalobce nepoukázal na konkrétní písemný úkol, který by jeho tvrzení dokládal; respektive nesdělil, jaké informace považuje za irelevantní. Žalovaný uvedl, že z předložených písemných podkladů vyplývá, že hodnotitelka musela množství písemných výstupů žalobce naopak pro jejich přílišnou stručnost a strohost doplňovat. Žalovaný žádné nadbytečné uvádění informací v předložených písemných podkladech neshledal. Stejně tak neshledal důvod pro výslech svědků z řad státních zaměstnanců z oddělení, neboť nejsou představenými žalobce, na konkrétním úkolu nepracovali, a nejsou oprávněni písemný projev žalobce v případě konkrétních úkolů jakkoliv objektivně hodnotit.
20. Žalobce se mylí, pokud v odvolání uvádí, že zmiňované stanovisko k otázce převedení státní zaměstnankyně do nižší platové třídy (č. j. MV-24806-31/OSS-2023) bylo použito bez úprav. Žalovaný z tohoto podkladu shledal, že hodnotitelka mu rozpracované stanovisko vrátila k přepracování dne 17. 9. 2023 s podrobnými komentáři, které je třeba doplnit. Doplnění následně provedla hodnotitelka sama dne 29. 9. 2023, a to vzhledem k nepřítomnosti žalobce. Tento závěr platí také v případě stanoviska k postupu služebního orgánu při zařazení státní zaměstnankyně po skončení rodičovské dovolené, jejíž služební místo bylo v mezidobí zrušeno (č. j. MV-4853-8/OSS-2024), ve kterém žalobce nepřizpůsobil stanovisko komunikačním potřebám tazatelky. Žalovaný souhlasil s hodnotitelkou a také shledal žalobcovu verzi stanoviska v příslušných částech za obtížně srozumitelnou.
21. Ohledně stanoviska k výsluhovému příspěvku se žalovaný shodoval s hodnotitelkou a prvostupňovým orgánem v tom, že pouhé zkopírování odpovědi by přicházelo v úvahu jen v případě naprosto identického dotazu.
22. Stran podkladu v podobě dopisu nejvyššího státního tajemníka reagující na žádost o odstranění tvrdosti zákona (možnost přijetí absolventa vyšší odborné školy do služebního poměru a jeho zařazení nebo jmenování na služební místo ve vyšší než 10. platové třídě při využití odpočtů ze započitatelné praxe) žalobce namítal, že nebyla vypořádána námitka ohledně použití právní úpravy; jednotlivá ustanovení zákona byla ze strany hodnotitelky zmíněna přímo v zadání úkolu. Když je žalobce použil, bylo mu to z její strany vyčteno, avšak i v dokumentu opatřeného revizemi byla tato právní úprava vytvořená hodnotitelkou ponechána. Žalovaný uvedl, že žalobci bylo provedení nezbytných úprav i ohledně zmíněných ustanovení hodnotitelkou vysvětleno v e-mailu a z podkladu neplyne, že by mu Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

bylo použití předmětných ustanovení vyčteno samo o sobě: předmětem požadavku na úpravu stanoviska byla nejen interpretace předmětných ustanovení, ale také další úpravy. Žalobce navíc nevyužil nabídky hodnotitelky, aby se za ní případně zastavil s dalšími otázkami.

23. K nesouhlasu žalobce s tím, že se aktivně nezapojoval do věcných diskusí vedených bezprostředně nadřízenou představenou společně s celým oddělením, kdy požadoval, aby bylo toto tvrzení prokázáno, žalovaný uvedl, že hodnotitelka jako bezprostředně nadřízená představená je příslušná k posouzení toho, zda se žalobce skutečně aktivně a konstruktivně zapojoval do diskuze. Předmětem služebního hodnocení v této hodnotící oblasti byla především neaktivita žalobce na poradách, kde je hodnotitelka přítomna, neformální brainstormingy bez přítomnosti hodnotitelky proto nemohly být hodnoceny. Žalovaný dále uvedl, že výslech svědků z řad kolegů z oddělení by nemohl prokázat žádné nové skutečnosti, které by mohly mít vliv na hodnocení daného kritéria, neboť k takovému posouzení je příslušná pouze hodnotitelka. Žádné z tvrzení žalobce tak podle žalovaného nedokázaly nesprávnost závěrů hodnotitelky k tomuto hodnoticímu kritériu. Žalovaný proto neshledal důvod pro to, aby byl žalobce v případě hodnotícího kritéria *Komunikační dovednosti* hodnocen odlišně, než je uvedeno ve služebním hodnocení.
24. V případě hodnotícího kritéria *Sociální dovednosti* ohledně námítky týkající se týmových diskusí, žalovaný odkázal na své argumenty uvedené výše v napadeném rozhodnutí. Pokud měl žalobce nějaké dotazy nebo nápady ohledně plnění služebních úkolů, s hodnotitelkou jakožto bezprostředně nadřízenou představenou je podle jejího tvrzení nesdílel.
25. K námitce týkající se služebního úkolu v podobě návrhu odboru strategického rozvoje a koordinace veřejné správy k vyhodnocení a doplnění Akčních plánů ke Konceptci klientsky orientovaná veřejná správa 2030 a doplnění samotné koncepce, žalobce uvedl, že jej kolegyně JUDr. L. T. zapomněla uvést v e-mailové komunikaci, což mu nelze přičítat k tíži. Žalovaný se shodnul s hodnotitelkou v názoru, že bylo na žalobci, aby o plnění svého podílu na týmovém úkolu hodnotitelku informoval. Jestliže tuto povinnost nesplnil a neuvedl, kterou část úkolu vypracoval sám, nebo se na ní podílel, nelze jeho podíl nijak objektivně posoudit. Pokud služební orgán ve vyřízení námitek uvedl, že uvedené nebylo možno zjistit, nelze to přikládat k tíži hodnotitelky či služebního orgánu. Námitka podle žalovaného byla vyřízena řádně.
26. V případě hodnotícího kritéria *Osobní přístup*, žalobce nesouhlasil s vyřízením námítky spočívající v tom, že nijak nerozvíjel komunikaci; tedy že nereagoval, pokud bylo uloženo výstup přepracovat, nekladl žádné otázky a že neinicioval žádnou diskusi, což podle názoru prvostupňového orgánu vypovídalo o jeho rezignovaném přístupu. Pokud by polemizoval se zadáním hodnotitelky, bylo by toto považováno za nedostatek, který by se objevil ve služebním hodnocení, stejně jako v případě podkladu pro pracovní skupinu k vládní novele zákona o státní službě týkající se mobility státních zaměstnanců. Pokud pokyny přesné nebyly, bylo nutné úpravy konzultovat a mělo mu to být hodnotitelkou sděleno. Jestliže tak hodnotitelka neučinila, jedná se o její pochybení. Podle žalovaného je však z písemných podkladů jasné patrné, že hodnotitelka v případě dílčích úkolů nabízela žalobci konzultace. Žalobce však s hodnotitelkou příliš nekomunikoval. Neuvedl ani žádné zdůvodnění, proč se o dialog s hodnotitelkou nesnažil.
27. Vyřízení námítky ohledně chybějící žádanky o dovolenou za červen 2023 vychází podle žalobce z nesmyslných závěrů, přičemž mu nebylo jasné, proč je tento incident ve služebním

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

hodnocení uveden. Žalovaný se přiklonil k názoru prvostupňového orgánu ve vyřízení námitek s tím, že uvedené slouží pouze k dokreslení osobního přístupu státního zaměstnance v otázkách provozních. Přístup žalobce zachycený v e-mailové komunikaci, ve kterém chybí jakékoliv vysvětlení situace či přiznání chyby a potažmo také omluva, podle žalovaného svědčí o nižší míře sebereflexe žalobce.

28. K námitce nadepsané „k vyžadování přesných návodů k plnění služebních úkolů“ není podle žalovaného na státním zaměstnanci, aby svého vedoucího zavazoval k jednoslovnému hodnocení úkolů. Hodnotitelka uvedla, že žalobce i nadále vyžadoval přesné návody k plnění služebních úkolů, případně používal jen obvyklých postupů. Žalobce sám prohlásil, že plnil doslovně pokyny vedoucí oddělení. Z písemných podkladů podle žalovaného vyplývá, že hodnotitelka se snažila téměř ve všech situacích žalobci zadat úkol velice podrobným a popisným způsobem a pokud mu vracela úkol k přepracování, byl opatřen nejen revizemi, ale i mnohými komentáři, které obsahovaly podrobný popis toho, jaké úpravy je nutno učinit. Žalobce v námitce uvedl, že z komentářů a revizí nemohl jednoznačně poznat, zda je služební úkol hodnocen jako vyhovující nebo nevyhovující a že úpravy hodnotitelka provádí u všech odpovědí oddělení. Žalovaný odkázal na písemné podklady služebního hodnocení, kde je obsaženo množství příkladů, kdy hodnotitelka žalobci poskytovala podrobnou zpětnou vazbu včetně revizí. Logicky lze dovodit, že tyto výstupy nevyhovují. Žalovaný proto odmítnul námitku žalobce, že výsledek služebního hodnocení pro něj byl překvapivý.
29. V případě hodnotícího kritéria *Kvalita výkonu státní služby* žalobce ve svém odvolání nesouhlasil s vyřízením námitek, které směřují k úkolům zmíněným v hodnocení tohoto kritéria. Namítal, že součástí služebního hodnocení musí být všechny jím vypracované služební úkoly za toto období, nejen významné nebo náročné služební úkoly. Pokud by bez vlastního zavinění v hodnoceném období neplnil žádné významné nebo náročné služební úkoly, nemohl by být vůbec hodnocen. Podle žalovaného hodnotitel za účelem sestavení služebního hodnocení vychází vždy z relevantního vzorku služebních úkolů, který poskytuje věrohodný a ucelený obraz o výkonu státní služby konkrétního státního zaměstnance v hodnoceném období. Žalobcův požadavek, aby hodnotitelka do služebního hodnocení zahrnula veškeré jím vypracované úkoly, není v praxi vždy zcela splnitelný. S ohledem na počet žalobcem vypracovaných úkolů za hodnocené období, které hodnotitelka uvedla u hodnotícího kritéria *Množství plněných služebních úkolů a služební tempo*, vyplývá, že součástí podkladů služebního hodnocení je převážná část žalobcem plněných úkolů v tomto hodnoceném období. Žalovaný po přezkoumání všech 24 příloh, které žalobce přiložil ke svým námitkám proti služebnímu hodnocení, neshledal, že by byl některý úkol z jeho strany plněn výjimečným způsobem nebo nad rámec standardu. Připomněl, že hodnotitelka ve služebním hodnocení přiznala, že např. úkol týkající výsluhových nároků bývalého příslušníka bezpečnostních sborů hodnotí pozitivně. Avšak zároveň dodala, že tento vycházel z již zpracovaného stanoviska.
30. Žalobce dále namítal, že služební úkoly, které uvedl v příloze č. 22, 23 a 24 svých námitek proti služebnímu hodnocení podle jeho názoru nejsou v souhrnu jediným úkolem, neboť byly zadány ve velkém časovém rozpětí a vztahují se k různým oblastem právní úpravy. Podle žalovaného však spolu tyto úkoly úzce souvisí.
31. K argumentu žalobce, že v příloze č. 23 námitek proti služebnímu hodnocení, jejímž obsahem je e-mail, ve kterém hodnotitelka děkovala za ohromné množství a kvalitu práce, žalovaný oponoval, že toto poděkování je určeno všem členům oddělení, kteří se na Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

vypořádání připomínek podíleli. Nelze z něj jakkoliv dovozovat nesprávnost závěrů hodnotitelky uvedených ve služebním hodnocení.

32. K námitce ohledně opakovaně použitých podkladů žalobce argumentoval, že mu jsou dokola vytýkána stejná pochybení v různých oblastech. Podle žalovaného ale jednotlivé podklady služebního hodnocení mohou být hodnotitelem použity k doložení více kritérií. Považoval za zcela opodstatněné, pokud se výhrady k plnění stejného úkolu promítají do více hodnotících kritérií či hodnotících oblastí, pokud má jeho plnění vztah k danému kritériu. Za nerozhodnou žalovaný označil skutečnost, že hodnotící kritéria obsahující stejný úkol byla klasifikována odlišně, neboť je nutné přihlídnout také k dalším okolnostem, které mají na plnění daného kritéria vliv. Námitku proto považoval za bezpředmětnou.
33. Ohledně úkolu „úprava § 176 odst. 2 zákona o státní službě“, žalobce polemizoval s vyřízením námitek tvrzením, že nedostal přesný pokyn, jak právní úpravu rozepsat. Nesouhlasil s tím, že by použil úpravu pomocí odkazů, kterou Legislativní rada vlády označila jako nevhodnou, a že jeho návrh nedával věcně smysl. Žalovaný dal za pravdu hodnotitelce s tvrzením, že zadání úkolu bylo poměrně podrobně popsáno v tabulce, která byla žalobci a ostatním členům oddělení zaslána. Se stanoviskem Legislativní rady vlády měl žalobce povinnost se seznámit. Návrh úpravy ustanovení odevzdaný žalobcem hodnotitelka označila jako nesrozumitelný. Žalovaný neshledal důvod pro to, aby v tomto kritériu žalobce byl hodnocen výrazně lépe.
34. V případě hodnotícího kritéria *Množství plnění služebních úkolů a služební tempo* žalobce namítal, že nemohl ovlivnit skutečnost, že plnil nižší množství služebních úkolů. Hodnotitelka pak ve služebním hodnocení uvedla, že žalobce sice plnil úkoly ve stanovených lhůtách, avšak plnění úkolů si vždy systematicky nerozvrhoval, což dovodila například z e-mailu ze dne 16. 10. 2023, v němž žalobce hodnotitelce sděloval, že nestihne splnit všechny uložené služební úkoly. Žalovaný nesouhlasil s tím, že ve vyřízení námitek chybí vypořádání této námítce, neboť za postačující považoval vyřízení námitek odkazem na písemné podklady. V předmětném e-mailu žalobce direktivním tónem, bez oslovení a pozdravu, sdělil, že úkoly vzhledem k plánované návštěvě lékaře a dovolené nesplní, aniž by se případně omluvil či jinak vyjádřil lítost, jak je v obdobných situacích zvykem. Nenavrhoval též hodnotitelce ani žádné řešení nastalé situace. V odvolání žalobce vysvětloval, že uvedené nemělo být odmítnutím zpracování úkolu, ale vyjádřením obavy, že zadaný úkol nestihne splnit včas. Žalovaný vyjádření žalobce posoudil tak, že pokud tomu tak bylo, není patrné, proč žalobce neuvedl na pravou míru své vyjádření poté, co hodnotitelka v odpovědi na tento e-mail ze dne 16. 10. 2023 uvedla, že s dovolenou žalobce počítala, avšak splnění úkolů není nad rámec jeho dostupných časových možností a že očekává odevzdání úkolů včas. Žalovaný uzavřel, že hodnotitelka v případě hodnocení tohoto kritéria nevybočila ze zákonných mezí a ani v případě hodnocení tohoto kritéria neshledal důvod pro změnu bodového hodnocení.
35. V případě hodnotícího kritéria *Analýza a řešení problémů* bylo žalobci vytýkáno, že při přípravě dopisu týkajícího se přijetí absolventa vyšší odborné školy do služebního poměru podle zákona o státní službě (č. j. MV-24806-34/OSS-2023) dostatečně nerozlišil a nevysvětlil odlišné případy, na které se vztahuje právní úprava odpočtů ze započitatelné praxe, a možnosti aplikace této úpravy. Stanovisko muselo být významně přepracováno tak, aby bylo pro adresáta srozumitelné a výstižné. Žalobce namítal, že jeho námitka nebyla řádně vyřízena, neboť jen odkazovala na služební hodnocení. Žalovaný s jeho názorem však nesouhlasil, neboť ve vyřízení námitek je uvedeno, že úkol nesplnil dostatečně, dopouštěl se Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

věcných chyb, a rovněž jeho výstup trpěl nedostatky ve srozumitelnosti. Prvostupňový orgán ve vyřízení námitek k tomuto služebnímu úkolu odkázal na podklad č. 15, který obsahuje komentáře formou revizí. V podkladu je velmi podrobně uvedeno, v čem se žalobce dopustil chyb a proč bylo nutno jeho výstup přepracovat.

36. V případě úkolu označeného jako vypořádání zásadních připomínek Ministerstva zemědělství a místopředsedy vlády pro digitalizaci žalobce namítal, že vyřízení námitek nerefletovalo skutečnost, že použil všechny údaje správně. Hodnotitelka pouze popsala to samé jinými slovy, případně uvedla informace, které neměl k dispozici. Podle žalovaného však z podkladů č. 16 a 17 služebního hodnocení zřetelně vyplývá, že v případě připomínek žalobce uvedené vypořádání odůvodnil jen stručně, bez potřebného vysvětlení. Žalovaný považoval vypořádání námítky za dostatečné, neboť obsahuje informaci, že žalobce měl k dispozici komentovanou vypořádací tabulku. Pokud mu nebylo jasné, jak má připomínky vypořádat, mohl se na hodnotitelku kdykoliv obrátit. To však neučinil. Podle žalovaného tak i toto kritérium bylo žalobcem plněno nedostatečně, proto neshledal důvody pro to, aby byl žalobce byl hodnocen lépe.
37. Závěrem svého odvolání žalobce uvedl, že obě nevyhovující služební hodnocení, i jejich vyřízení, jsou pouhou šikanou, kdy ze strany představených podle jeho názoru nikdy nebyla vůle řešit věc objektivně. Žalovaný se s touto námitkou s ohledem na výše uvedené objektivní výtky ze strany hodnotitelky ve služebním hodnocení a s odkazem na podklady služebního hodnocení, ze kterých vyplývá vstřícný přístup hodnotitelky, neztotožnil.
38. K námitce, že prvostupňové rozhodnutí o platu mu bylo doručeno současně s druhým služebním hodnocením, tedy dříve, než došlo k vyřízení námitek proti služebnímu hodnocení, žalovaný uvedl, že žalobci bylo rozhodnutí o platu sice doručeno současně s druhým služebním hodnocením, nicméně tento postup není v rozporu se zákonem o státní službě. Žalobce měl i přes tento postup možnost podat proti služebnímu hodnocení námítky, případně měl možnost tyto námítky uvést v rámci svého odvolání proti výše uvedenému rozhodnutí o platu. což ostatně učinil. Z postupu prvostupňového orgánu pak nelze podle odvolacího orgánu vyvozovat šikanózní jednání vůči žalobci, případně nezákonnost odvoláním napadeného rozhodnutí.
39. Stejně tak v případě zahájení správního řízení o skončení služebního poměru ze dne 25. 3. 2024, č. j. MV- 49269-1/PR-2024, byl prvostupňový orgán povinen toto řízení zahájit z moci úřední řízení, neboť byly naplněny podmínky pro jeho zahájení. Pokud by následně služební orgán dospěl na základě námitek žalobce k závěru, že by mělo dojít ke změně služebního hodnocení, mohl by případně řízení o skončení služebního poměru zastavit postupem podle ustanovení § 66 odst. 2 správního řádu. Pokud prvostupňový orgán žalobci předal odvoláním napadené rozhodnutí spolu s vypořádáním jeho námitek proti služebnímu hodnocení, rovněž se nejedná o postup, který by byl v rozporu se zákonem o státní službě. Žalobce neuvedl žádné argumenty na podporu svého tvrzení, že by ze strany představených bylo již dopředu známo, jakým způsobem námítky vyřídí.
40. Žalovaný závěrem zdůraznil, že z textu samotného služebního hodnocení a jeho podkladů, je zřejmé, že služební hodnocení bylo vypracováno objektivně. Zákon o státní službě pak nepředpokládá, že by nevyhovujícímu služebnímu hodnocení měly předcházet jiné úkony, neboť výsledek služebního hodnocení se odvíjí od kvality plnění služebních úkolů ze strany státního zaměstnance, přičemž pokud služební úkoly plní nedostatečně, pak je na místě vypracování nevyhovujícího služebního hodnocení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

41. Žalovaný uzavřel, že žalobci nevyhověl ohledně jeho návrhu na zrušení rozhodnutí o skončení služebního poměru, resp. ohledně návrhu na změnu obou nevyhovujících služebních hodnocení tak, aby obsahovala závěr o tom, že dosahoval ve službě dobré výsledky. Stejně tak neshledal důvod k zahájení přezkumného řízení v případě prvostupňového rozhodnutí o platu žalobce.

III. Žaloba, vyjádření žalovaného a replika žalobce

42. Žalobce v podané žalobě navrhuje, aby soud zrušil napadené i prvostupňové rozhodnutí.
43. *Zaprvé* žalobce namítá, že napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné. Důvod nepřezkoumatelnosti shledal ve skutečnosti, že žalobce stran přezkumu druhého služebního hodnocení toliko odkázal na své dřívější rozhodnutí o platu žalobce. Žalobce namítal, že soud nemůže v rámci přezkumu napadeného rozhodnutí posoudit, zda bylo rozhodnutí vydané ve zcela odlišném správním řízení řádně přezkoumáno. Poukázal také na metodický pokyn náměstka ministra vnitra pro státní službu dne 29. června 2020, č. 1/2020, č. j.: MV-102404-1/OSK-2020, kterým se stanoví podrobnosti ke skončení služebního poměru (dále jen „metodický pokyn“), podle kterého sice je takový postup žalovaného sice možný, žalobce však argumentoval, že tento postup nemá oporu v zákoně a došlo jím k odepření soudní ochrany žalobce.
44. *Zadruhé* žalobce druhé i třetí služební hodnocení, která mají být soudem přezkoumávána jako závazné podklady rozhodnutí podle ustanovení § 75 odst. 2 s. ř. s., považoval za vydaná v rozporu se zákonem a obsahující nesprávné závěry. Konkrétně tímto žalobním bodem výše uvedená služební hodnocení považoval za nečekaná a nepříjemně překvapivá. Ačkoliv je podle ustanovení § 78 písm. a) zákona o státní službě představený povinen průběžně hodnotit výkon služby státních zaměstnanců, v průběhu hodnotících období žalobce nebyl upozorněn na to, že by jeho služební hodnocení mohla být nevyhovující. Neobdržel písemnou výtku, nebylo proti němu vedeno kárné řízení a nebylo mu uloženo kárné opatření. Byla-li žalobcova práce natolik nevyhovující, měla mu být udělena formální výtka, díky které by měl reálnou možnost svou práci zlepšit. Ačkoliv sám vyzval svou hodnotitelku k hodnocení jím odevzdaných úkolů, ta na jeho výzvu nijak nereagovala. Z revizí práce žalobce přitom nemohl poznat, zda ji hodnotitelka hodnotila jako splnění úkolu alespoň vyhovujícím způsobem. S odkazem na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 11. 4. 2022, č. j. 11 Ad 18/2021 – 41 vyjádřil své přesvědčení, že při jeho hodnocení nebyly dodrženy základní principy služebního hodnocení spočívající v objektivnosti, nestrannosti, spravedlivosti, předvídatelnosti a přezkoumatelnosti.
45. *Zatřetí* žalobce ke druhému a třetímu služebnímu hodnocení dále namítal, že v nich nebylo zohledněno první služební hodnocení, ve kterém žalobce dosahoval dobrých výsledků, ačkoliv podle čl. 3 písm. b) služebního předpisu náměstka ministra vnitra pro státní službu ze dne 27. 2. 2019, č. 1/2019, kterým se stanoví postup při provádění služebního hodnocení státních zaměstnanců, ve znění do 31. 7. 2024 (dále jen „předpis NMV“) předchozí služební hodnocení mají být podkladem služebního hodnocení. V rámci druhého služebního hodnocení pak nebyly zohledněny ani odměny, které byly žalobci v hodnoceném období opakovaně poskytnuty, ačkoli podle čl. 3 písm. d) služebního předpisu NMV také ty měly být podkladem pro služební hodnocení. Žalobce jako účelové a nepravdivé posoudil tvrzení hodnotitelky, že od listopadu 2022 nebyla žalobci přiznána žádná odměna. Uvedl, že poslední odměna mu byla poskytnuta až v prosinci 2022, přičemž v hodnoceném období mu byly za plnění služebních úkolů v červnu, říjnu a listopadu 2022 přiznány odměny.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Hodnotitelka k přiznaným odměnám nesprávně nepřihlédla, tento postup neodůvodnila a podle žalobce tak porušila zásadu materiální pravdy. Stejně tak hodnotitelka vůbec nezohlednila služební úkoly, za které byla žalobci odměna poskytnuta, a pominula i splnění individuálního cíle z prvního služebního hodnocení. Žalobce upozornil na skutečnost, že byla-li jeho práce skutečně nekvalitní, jen stěží by mu v hodnoceném období byly opakovaně přiznány odměny za plnění služebních úkolů. Hodnotitelka zároveň pominula zohlednit úspěšné složení zvláštní části úřednické zkoušky žalobcem, které mělo být podle přílohy č. 2 předpisu NMV kritériem zvyšujícím bodové hodnocení žalobce. Hodnotitelka při služebním hodnocení také nesprávně nevycházela z průběžného hodnocení, ač tak podle služebního předpisu NMV měla učinit.

46. *Začtvrté* žalobce ke druhému i třetímu služební hodnocení dále namítal, že údajné nedostatky ve výkonu služby byly žalobci přičítány k tíži v rámci jiných hodnotících kritériích, než pod která spadají, přičemž některé nedostatky byly žalobci vytýkány opakovaně v rámci více hodnotících kritérií, ačkoli s nimi nemají souvislost. V rámci V. a VI. bodu žaloby pak konkrétně uvedl, které nedostatky související s konkrétními služebními úkoly mu byly v jednotlivých hodnotících kritériích opakovaně přičítány k tíži, případně mu byly vytčeny v rámci nesprávných hodnotících kritérií.
47. *Zapáté* žalobce ke druhému a třetímu služebnímu hodnocení v rámci V. a VI. bodu žaloby dále namítal, že některé argumenty nebyly hodnotitelkou dostatečným způsobem podloženy nebo odůvodněny. Bodové a slovní hodnocení žalobce provedené hodnotitelkou ve druhém a třetím služebním hodnocení neobjektivní a kladlo velký důraz na méně zásadní nedostatky v žalobcově práci. Třetí služební hodnocení bylo navíc v části vnitřně rozporné. A žalovaný se v napadeném rozhodnutí s odvolacími námitkami žalobce nevypořádal řádným způsobem. V závěru VI. bodu žaloby žalobce uvedl, že žalovaný námitky žalobce neposuzoval v souvislosti s hodnotícím kritériem analýza a řešení problémů a v některých případech vycházel ze závěru, že žalobcovy námitky k hodnocení jednotlivých výstupů byly vypořádány v rámci jiných hodnotících kritérií.
48. **Žalovaný ve svém vyjádření** ze dne 14. 10. 2024, č. j. MV-82904-6/SR-2024, předně odkázal na argumentaci obsaženou v prvostupňovém a napadeném rozhodnutí.
49. K námitkám žalobce ve II. části žaloby (žalobní bod 1), podle kterých měl žalovaný opětovně přezkoumat také prvostupňové rozhodnutí o platu žalobce žalovaný uvedl, že toto rozhodnutí již přezkoumal v rámci svého rozhodnutí o platu žalobce. Žalobce podle něj stran předcházejícího služebního hodnocení neuvedl ve svém odvolání žádné další nové či významné skutečnosti, které by měly způsobit nezákonnost předcházejícího pravomocného rozhodnutí prvostupňového orgánu o platu žalobce. V první části odvolání žalobce s žalovaným toliko polemizoval nad správností vyřízení odvolacích námitek v rozhodnutí žalovaného o platu žalobce, případně vyjadřoval nesouhlas s rozsahem, v jakém žalovaný reagoval na odvolací námitky. Žalovaný neshledal důvod pro zahájení přezkumného řízení rozhodnutí žalovaného o platu žalobce.
50. Žalovaný popřel, že by neprovedením opětovného přezkumu druhého služebního hodnocení došlo k odepření právní ochrany. Žalobce totiž proti rozhodnutí žalovaného o platu žalobce, již žalobu nepodal, nevyužil tak jeden z prostředků právní ochrany. V situaci, kdy prvostupňové rozhodnutí o platu bylo žalovaným podrobeno řádnému přezkumu zákonnosti a správnosti, bylo by nadbytečné argumentaci opakovat také v napadeném rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

51. Ohledně námitek ve III. části žaloby žalovaný nesouhlasil ani s tvrzením žalobce o nezákonnosti a nesprávných závěrech druhého a třetího služebního hodnocení, která žalovaný považoval za podložená konkrétními podklady a ze kterých je zřejmé na základě jakých skutečností byly činěny závěry. Pokud hodnotitelka vzala v potaz některé z úkolů ve více hodnotících kritériích, neznamená to opakované vytýkání nedostatků, nýbrž projev různých aspektů hodnotících kritérií přítomných na totožném úkolu.
52. Argumentaci žalobce obsaženou v odvolání žalovaný podrobně rozebral. V úvodu každé z částí odůvodnění přitom srovnal aktuální služební hodnocení s tím předcházejícím.
53. Žalovaný nesouhlasil s námitkou, že by druhé a třetí služební hodnocení byla pro žalobce nečekaná a nepříjemně překvapivá. Odkázal na zpětnou vazbu hodnotitelky k práci žalobce a strany 17 a 18 napadeného rozhodnutí. V situaci, kdy již žalobce druhé služební hodnocení obdržel, u třetího služebního hodnocení již nelze mluvit o překvapivosti. Žalovaný nesouhlasil ani s námitkou žalobce, že mu nedostatečný výkon služby měl být formálně vytčen, přičemž uvedl, že žalobce neuvedl žádnou konkrétní zákonnou cestu, kterou měl hodnotitel využít.
54. Dále poukázal na skutečnost, že žalobcova práce téměř nikdy nebyla plněna bezchybně, přičemž žalobce existenci bezchybně splněného služebního úkolu nedoložil ani v odvolání, ani v žalobě. Nedostatky v plnění úkolů byly žalobci hodnotitelkou sděleny. Žalovaný v této souvislosti odkázal na výhrady hodnotitelky k práci žalobce, přičemž tyto výhrady musely být známy také žalobci, na sled událostí spojených s touto věcí, na text svého dřívějšího rozhodnutí o platu žalobce, text napadeného rozhodnutí a další podklady služebního hodnocení.
55. Žalovaný se zabýval také námitkou nedostatečného vysvětlení ohledů, ve kterých se žalobce oproti prvnímu služebnímu hodnocení zhoršil, ze strany hodnotitelky. Žalovaný uvedl, že touto námitkou se již zabýval v rozhodnutí žalovaného o platu žalobce. Z něho se podává, že v prvním hodnotícím období žalobce sice dosáhl dobrých výsledků, na nového státního zaměstnance jsou však kladeny nižší nároky, hodnocené období bylo poměrně krátké a hodnocení nebylo podloženo žádnými přílohami. Závěry prvního služebního hodnocení jsou tak jen těžko měřitelné s podklady doloženými služebními hodnoceními za další dvě hodnotící období.
56. K námitce spočívající v nezohlednění odměn hodnotitelkou žalobce připustil, že v říjnu, resp. listopadu 2022 žalobce skutečně obdržel odměnu za splnění určitých úkolů. Stran splnění předem vymezeného úkolu, za které mu byla rozhodnutím ze dne 27. 10. 2022, č. j. MV-17959-28/PR-2020, udělena cílová odměna, uvedl, že ta má za vymezených podmínek nárokový charakter. Od udělení této odměny po vydání žalobou napadeného rozhodnutí však již žalobci nebyla žádná odměna pro nenaplnění kritérií přiznána, žalobce tedy po velkou část předcházejícího hodnoceného období neplnil žádný z úkolů mimořádným způsobem.
57. Ohledně V. a VI. části žaloby žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí. Podotkl, že žalobcovy argumenty se ve značné míře shodovaly s argumenty obsaženými v odvolání. Napadené rozhodnutí nebylo podloženo nesprávnými údaji, neboť žalovaný vycházel z obsahu správního spisu. Hodnotitelka při tvorbě služebních hodnocení vycházela ze shromážděných podkladů a správně je posoudila jako poskytující ucelený a pravdivý obraz pro závěry služebního hodnocení. Taktéž žalovaný neshledal mezi podklady rozpor. Žalovaný závěrem poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2023, č. Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

j. 2 Ads 131/2022 – 27, a rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 13. 6. 2024, č. j. 6 Ad 11/2023-63, a ze dne 21. 4. 2022, č. j. 11 Ad 18/2021 - 41, přičemž zdůraznil omezenou možnost rozsahu přezkumu služebních hodnocení správními soudy.

58. Závěrem dodal, že v napadeném rozhodnutí u každého hodnotícího kritéria uvedl, že hodnotitelka při tvorbě služebního hodnocení vycházela ze shromážděných podkladů, jejich obsah pro závěry služebního hodnocení správně posoudila. Žalovaný mezi podklady nenašel žádný rozpor a postup hodnotitelky označil za správný.
59. K vyjádření žalovaného ze dne 14. 10. 2024 **podal žalobce repliku.**
60. Uvedl, že trvá na svém názoru, že druhé služební hodnocení mělo být přezkoumáno v rámci odvolacího řízení, přičemž pouhý odkaz není dostatečný. Žalovaný v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí o přezkum druhého služebního hodnocení výslovně žádal, žalovaný však bez zákonného důvodu přezkum neprovedl. Žalobce považoval za nerozhodné, že proti rozhodnutí žalovaného o platu žalobce ze strany žalobce nebyla podána žaloba. S poukazem na povinnost soudu přezkoumat obě nevyhovující služební hodnocení uvedl, že neobsahuje-li napadené rozhodnutí popis toho, jakým způsobem žalovaný přezkoumal druhé služební hodnocení, je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.
61. K absenci formální výtky, kdy měl podle žalovaného upřesnit jakou zákonnou cestu měl prvostupňový orgán využít, žalobce poukázal na žalobu, ve které namítal, že neobdržel žádnou písemnou výtku, nebylo proti němu vedeno kárné řízení a nebylo mu uloženo kárné opatření. Proto pro něj bylo nevyhovující služební hodnocení překvapující. Žalobce se ohradil proti tvrzení, že téměř neexistoval úkol, který by splnil bezchybně.
62. Argumentoval, že prokázání bezchybného plnění úkolů není povinností žalobce, přičemž připomněl, že za splnění služebních úkolů obdržel odměny. Odměnami oceněné služební úkoly však hodnotitelka tendenčně nezařadila mezi podklady služebního hodnocení, které tak nedávají kompletní a ucelený obraz o výkonu služby žalobcem a neprokazují tím pádem, že neexistoval žalobcem bezchybně splněný úkol.
63. Ohledně srovnání výkonu služby s předchozím hodnoceným obdobím, kde žalovaný poukázal na své předchozí rozhodnutí o platu žalobce, žalobce prohlásil, že toto srovnání měla provést hodnotitelka a tuto vadu tak nelze zhojit v odvolacím řízení.
64. Ohledně odměn pak žalobce uvedl, že pokud žalovaný přiznal, že žalobci byly za plnění úkolů přiznány odměny, je evidentní, že žalobce úkoly s odměnami spojené splnil řádně. Přiznané odměny měla ve svém hodnocení zohlednit také hodnotitelka. Prosté konstatování o tom, že od určitého data odměnu nedostal, nepovažoval žalobce za adekvátní. Hodnotitelka měla uvést, proč i přes přiznané odměny nepovažovala žalobcův výkon za nevyhovující. To, že služební hodnocení neobsahovala reflexi přiznaných odměn, žalobce považoval za vadu svědčící o nesprávně zjištěném skutkovém stavu, neboť záznamy o přiznaných odměnách měly být podle předpisu NMV zahrnuty mezi podklady služebního hodnocení.
65. K obsahu služebních hodnocení žalobce zopakoval, že hodnotitelka vybočila ze zákonných kritérií pro služební hodnocení, že služební hodnocení nebyla dostatečně podložena, přehlížela přiznané odměny, vycházela z nesprávně zjištěného skutkového stavu a že byla zpracována v rozporu s metodickými materiály.
66. Žalovaný se k replice žalobce již nevyjádřil.
Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

IV. Jednání

67. Jednání ve věci se konalo 12. června 2025. Na něm procesní strany setrvaly na svých dosavadních procesních postojích. Žalovaný zdůraznil, že přezkoumal obě nevyhovující služební hodnocení, pro shodnost námitek však odkázal pro stručnost na rozhodnutí o platu, kde se již jednou zabýval žalobcovými námitkami. Poukázal na to, že kárný postih a služební hodnocení má v rámci služebního poměru rozdílný účel a význam.
68. Soud na jednání neprovedl důkaz služebním předpisem náměstka ministra vnitra pro státní službu č. 1/2019. Jedná se totiž o publikovaný služební předpis nejvyššího státního tajemníka, který je závazný pro všechny státní zaměstnance (srov. § 11 odst. 3, 5 zákona o státní službě). Podle § 121 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád ve spojení s § 64 s. ř. s. poté platí, že není třeba dokazovat skutečnosti obecně známé nebo známé soudu z jeho činnosti, jakož i právní předpisy uveřejněné nebo oznámené ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv nebo v předcházející obdobné sbírce.
69. Soud pro nadbytečnost neprovedl žalobcem navrhovaný důkaz metodickým pokynem náměstka ministra vnitra pro státní službu č. 1/2020. Žalobce tímto metodickým pokynem poukazuje na možnou nezákonnost postupu, kterým žalovaný přezkum druhého služebního hodnocení vypořádal toliko odkazem na pravomocné rozhodnutí o platu. Zákonnost tohoto postupu poté nijak nezávisí na tom, zda je takový postup umožněn metodickým pokynem, ale zda je v souladu zejména se zákonem o státní službě a správním řádem. Tento důkaz tedy k přezkumu zákonnosti žalovaného nijak nemůže přispět a je tak pro předmět věci zcela nadbytečný.
70. Ostatní podklady, z nichž soud vycházel, jsou součástí správního spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS z 29. 1. 2009).

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

71. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
72. Soud současně předesílá, že žalobní bod musí být dostatečně určitý a konkrétní a míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty, vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují, nebo dohledával ve správním spisu další argumenty na podporu žalobcových tvrzení. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta. (Již citovaný rozsudek rozšířeného senátu č. j. 4 As 3/2008-78). Je to tedy obsah a kvalita žaloby, co v podstatě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004 - 54), neboť není úkolem soudů ve správním soudnictví, aby nahrazovaly činnost žalobce při formulaci žalobních námitek a samy je dotvářely (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012 - 42).
73. Současně platí, že pokud žalobce neprezentuje v žalobě dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vedoucí ke zpochybnění závěrů správního orgánu, nemusí soud hledat způsob Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již dospěl správní orgán (rozsudek NSS ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128). V takových případech, kdy žalobce nepředestře žádnou novou argumentaci a soud se ztotožní se závěry správních orgánů, není podle judikatury vadou, pokud soud v podrobnostech odkáže na rozhodnutí správního orgánu. Smyslem soudního přezkumu není opakovat již jednou vyřčené závěry a pouze žalobkyni poskytnout „jinou“ či „lepší“ odpověď na její námitky (např. rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS).

74. Soud se proto žalovaným rozhodnutím a služebními hodnoceními zabýval jen v tom rozsahu, v jakém žalobce tyto správní akty sporoval. K těm podrobnostem, v nichž žalobce služební hodnocení nenapadá, soud poté odkazuje na žalované rozhodnutí, s jehož závěry se ztotožnil.

VI.1. Nepřezkoumání druhého služebního hodnocení v odvolacím řízení

75. V prvním žalobním bodu žalobce namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, jelikož žalovaný se nezabýval námitkami žalobce stran druhého služebního hodnocení s odůvodněním, že toto služební hodnocení již jednou přezkoumal v rámci jiného odvolacího řízení.
76. Podle ustanovení § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“) „[v] odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.“
77. Jak vyplývá z judikatury, z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, sp. zn. 6 A 48/92, SJS 27/0; SP 27/1994). Nevypořádá-li se správní orgán s námitkou účastníka řízení, je napadené rozhodnutí v této části nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (rozsudek ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109).
78. Zde posuzovaná situace se však od uvedených liší tím, že žalovaný na straně 10 napadeného rozhodnutí vyložil, proč se v odvolání tímto (druhým) služebním hodnocením nezabýval. Poukázal totiž na skutečnost, že z hlediska zákonnosti a věcné správnosti se již druhým služebním hodnocením zabýval, přičemž odkazované rozhodnutí žalovaného již nabylo právní moci. Žalovaný se tedy námitkou žalobce zabýval a v napadeném rozhodnutí vyložil i důvody, proč se nezabýval druhým služebním hodnocením. Napadené rozhodnutí v této části proto není nepřezkoumatelné.
79. Pokud jde o věcnou správnost tohoto postupu, podle ustanovení § 168 odst. 4 platí, že „[o]dvolá-li se státní zaměstnanec proti rozhodnutí o odvolání ze služebního místa představeného, o skončení služebního poměru nebo o přiznání, zvýšení, snížení nebo odejmutí osobního Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

příplatku, lze přezkoumat i služební hodnocení, které bylo podkladem pro vydání rozhodnutí. Pokud odvolací orgán shledá, že služební hodnocení je v rozporu s právními předpisy, po nabytí právní moci rozhodnutí o odvolání se provede nové služební hodnocení; původní služební hodnocení, ke kterému se nepřihlíží, se vyřadí z osobního spisu státního zaměstnance.“ Podle § 72 odst. 1 písm. a) zákona o státní službě služební orgán rozhodne o skončení služebního poměru, jestliže 2 po sobě jdoucí služební hodnocení státního zaměstnance obsahují závěr o tom, že ve službě dosahoval nevyhovujících výsledků.

80. Z uvedeného vyplývá, že v rámci odvolacího řízení (o skončení služebního poměru) se přezkoumají obě po sobě jdoucí služební hodnocení obsahující závěr o tom, že státní zaměstnanec ve službě dosahoval nevyhovujících výsledků, neboť právě ty jsou podkladem pro toto rozhodnutí služebního orgánu.
81. Žalovaný stran posouzení druhého služebního hodnocení obsahujícího závěr o tom, že žalobce ve službě dosahoval nevyhovujících výsledků, odkázal na své předchozí rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o platu žalobce ze dne 23. 11. 2023, č. j. MV-176605-2/SR-2023, v němž toto služební hodnocení přezkoumal a na stranách 8 – 14 vypořádal námitky žalobce vůči služebnímu hodnocení.
82. Žalobce pak v nynějším řízení v části A odvolání znovu vznesl několik námitek vůči rozhodnutí ze dne 23. 11. 2023, a to k oblastem *Znalosti, Dovednosti* (Komunikační dovednosti, Sociální dovednosti, Osobní přístup), *Výkon státní služby z hlediska správnosti, rychlosti a samostatnosti v souladu se stanovenými cíli* (Kvalita výkonu státní služby, Množství plnění služebních úkolů a služební tempo, Analýza a řešení problémů), jakož i k vypořádání dalších námitek. Z nynějšího odvolání vyplývá, že žalobce nesouhlasil s tím, jak žalovaný vypořádal jeho námitky vůči hodnoceným oblastem právě v rozhodnutí ze dne 23. 11. 2023.
83. Soud podotýká, že žalobce byl účastníkem řízení o rozhodování o jeho platu, v jehož rámci bylo toto služební hodnocení z hlediska zákonnosti i věcné správnosti přezkoumáno. Obsah samotného rozhodnutí o platu byl žalobci znám, mohl se proti němu procesně bránit, tedy včetně přezkoumání služebního hodnocení. To ostatně také učinil právě v rámci odvolání proti rozhodnutí prvostupňového orgánu o platu žalobce. Rozhodnutí žalovaného o platu žalobce nabylo právní moci 28. 11. 2023, od tohoto okamžiku je takové rozhodnutí závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány (srov. § 73 odst. 2 správního řádu) a je jím tedy vázán i sám žalovaný. Toto rozhodnutí navíc nebylo ze strany žalobce dále napadeno správní žalobou.
84. Při porovnání obsahu rozhodnutí o platu ze dne 23. 11. 2023 a odvolání v nynějším řízení se soud poté ztotožnil se žalovaným, že žalobce v projednávané věci nevznnesl žádné nové skutečnosti, které by zásadně zpochybnilly závěry o přezkumu služebního hodnocení v rozhodnutí o platu tak, aby neobstálo, což by naopak odůvodnilo opětovný přezkum druhého služebního hodnocení. Soud proto shledal, že žalovaný první „nevyhovující“ služební hodnocení již dostatečným způsobem přezkoumal v rámci svého rozhodnutí o platu žalobce.
85. Podle názoru soudu proto žalovaný neměl důvod znovu přezkoumat druhé služební hodnocení. Žalovaný sice v rámci napadeného rozhodnutí nepochybně mohl k odvolacím námitkám alespoň shrnout své dřívější závěry ohledně přezkumu druhého služebního hodnocení, jejich absence však nebrání soudnímu přezkumu napadeného rozhodnutí. Jak již soud výše vyložil, postoj žalovaného k odvolacím námitkám vůči druhému služebnímu hodnocení z napadeného rozhodnutí vyplývá, rozhodnutí o platku je pak obsahem Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

správního spisu a je z něj tedy zjevné, jak o těchto námitkách žalovaný uvážil. Uvedené však současně znamená pouze tolik, že žalovaný druhé služební hodnocení již pravomocně přezkoumal, tudíž postoj služebního orgánu k němu je neměnný. Nijak to však nebrání tomu, aby jej jako podkladový správní akt přezkoumal městský soud dle § 75 odst. 2 s. ř. s.; to však pouze v mezích (a v míře konkrétnosti) uplatněných žalobních námitek.

VI.2. Překvapivost druhého a třetího služební hodnocení

86. Soud se dále zabýval druhým žalobním bodem, podle kterého lze druhé i třetí (tj. první a druhé nevyhovující) služební hodnocení považovat za nečekaná a nepříjemně překvapivá, neboť v průběhu hodnotících období nebyl upozorněn na to, že by jeho služební hodnocení mohla být nevyhovující, nesplnění úkolů nebylo excesivní, nebyla mu udělena formální výtka, z revizí práce žalobce nemohl poznat, jak hodnotitelka hodnotila splnění úkolu.
87. Podle ustanovení § 75 odst. 2 s. ř. s. „soud přezkoumá v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí. Byl-li závazným podkladem přezkoumávaného rozhodnutí jiný úkon správního orgánu, přezkoumá soud k žalobní námitce také jeho zákonnost, není-li jím sám vázán a neumožňuje-li tento zákon žalobci napadnout takový úkon samostatnou žalobou ve správním soudnictví.“
88. K otázce soudního přezkumu služební hodnocení osob ve služebním poměru existuje ustálená judikatura správních soudů. Již Vrchní soud v Praze v usnesení ze dne 30. 6. 1999, č. j. 6 A 54/98-45, č. 1016/2002 SJS, nepovažoval služební hodnocení (v tehdejší věci se jednalo o služební hodnocení policisty) za rozhodnutí správního orgánu, nýbrž za podklad pro rozhodnutí služební funkcionáře ve věcech služební poměru. Obdobně Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 12. 2006, č. j. 6 As 1/2005-44, konstatoval, že služebním hodnocením osoby ve služebním poměru (v tehdejší věci se jednalo o služební hodnocení hasiče) se nezakládají, nemění ani neruší práva a povinnosti a jedná se toliko o podklad pro rozhodování ve věcech služební poměru. Tentýž závěr Nejvyšší správní soud vyslovil také v rozsudku ze dne 8. 9. 2011, č. j. 4 Ads 40/2011 - 78. Tuto judikaturu Nejvyšší správní soud opakovaně následoval (např. rozsudek ze dne 4. 10. 2018, č. j. 5 As 206/2017 - 52, bod 32; ze dne 28. 5. 2020, č. j. 7 As 562/2018 - 36, body 17 a 18; ze dne 17. 2. 2023, č. j. 2 Ads 131/2022 - 27, bod 16), a ustáleně tak judikuje, že výsledky služební hodnocení nepodléhají standardním možnostem přezkumu ve správním soudnictví. V posledně citovaných rozsudcích Nejvyšší správní soud připustil možnost přezkoumat úkon služební hodnocení v režimu § 75 odst. 2 s. ř. s., tedy jako tzv. podkladový akt, a to k žalobě napadající rozhodnutí ve věcech služební poměru.
89. Podle ustanovení § 155 odst. 1 zákona o státní službě „[s]lužební hodnocení státního zaměstnance zahrnuje hodnocení a) znalostí, b) dovedností a c) výkonu služby z hlediska správnosti, rychlosti a samostatnosti v souladu se stanovenými individuálními cíli.“ Podle odstavce 3 téhož ustanovení „[s]lužební hodnocení musí obsahovat závěr o tom, zda státní zaměstnanec dosahoval ve službě a) vynikající výsledky, b) velmi dobré výsledky, c) dobré výsledky, d) dostačující výsledky, nebo e) nevyhovující výsledky.“ Podle odstavce 4 tohoto ustanovení potom „[s]lužební hodnocení dále obsahuje stanovení individuálních cílů pro další osobní rozvoj státního zaměstnance.“ Požadavky na služební hodnocení jsou potom podrobněji specifikovány v příloze č. 1 nařízení vlády o podrobnostech služební hodnocení, která obsahuje seznam hodnotících kritérií pro hodnocené oblasti.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

90. Soud zjistil, že obě tato služební hodnocení veškeré obligatorní náležitosti vypočtené v ustanovení § 155 odst. 2, 3 a 4 služebního zákona a přílohy č. 1 nařízení vlády o podrobnostech služebního hodnocení obsahují (srov. body 5 a 7 tohoto rozsudku). Formálně jsou tedy bezvadná a jsou i přezkoumatelná, neboť úvahy hodnotitelky z nich vyplývají.
91. Podmínkou pro skončení služebního poměru způsobem předvídaným ustanovením § 72 odst. 1 písm. b) zákona o státní službě je toliko existence dvou po sobě jdoucích služebních hodnocení státního zaměstnance, která obsahují závěr o tom, že ve službě dosahoval nevyhovujících výsledků. Ostatně na straně 22 napadeného rozhodnutí žalovaný také konstatoval, že zákon o státní službě nepředpokládá, že by nevyhovujícím služebnímu hodnocení měly předcházet jiné úkony, neboť výsledek služebního hodnocení se odvíjí od kvality plnění služebních úkolů ze strany státního zaměstnance. Pokud služební úkoly plnil nedostatečně, bylo vypracování nevyhovujícího služebního hodnocení na místě.
92. Nijak se s negativním služebním hodnocením nevylučuje ani to, že žalobci předtím nebyla uložena výtka nebo, že nečelil kárnému řízení příp. kárnému opatření. V rámci služebního hodnocení se totiž sleduje kvalita plnění služebních povinností (z hlediska znalosti, dovednosti, správnosti, rychlosti a samostatnosti v souladu se stanovenými individuálními cíli), jinými slovy, služební hodnocení představuje výstup služebního orgánu o hodnocení kvality práce státního zaměstnance. Oproti tomu výtka a případně kárné řízení nastupují v excesivních případech jako následek porušení služebních povinností státním zaměstnancem (srov. §§ 87, 88 odst. 1 a 3 zákona o státní službě v rozhodném znění).
93. Na nedostatečné výsledky pak žalobce byl opakovaně výsledně upozorňován. Na straně 2 přílohy č. 1 druhého služebního hodnocení hodnotitelka uvedla, že žalobce byl již v lednu roku 2023 bezprostředně nadřízenou představenou při osobním rozhovoru upozorněn, že nedosahuje požadované kvality pracovních výstupů. Na témže místě je uvedeno, že 5. 7. 2023 byl žalobce hodnotitelkou e-mailem upozorněn na nevyhovující úroveň plnění služebních úkolů. Ze správního spisu (zejména ze druhého a třetího služebního hodnocení) se poté podává, že žalobci nebyl vytýkán konkrétní exces při výkonu státní služby, který by pro svou intenzitu nebo závažnost bylo na místě řešit uvedenými formálními nástroji. Hodnocení naopak reflektuje jeho dlouhodobě se nezlepšující přístup a nerozvíjející se schopnosti v rámci výkonu služby. Žalobce jako státní zaměstnanec tedy při výkonu služby sice excesivně neporušil své služební povinnosti (a nemusel proto nutně podléhat kárné odpovědnosti), avšak to nemá žádný vliv na to, že jako nevyhovující byla hodnocena dlouhodobá kvalita výkonu jeho služebních povinností.
94. Soud souhlasí s žalovaným také stran názoru, že žalobce po hodnotitelce nemohl legitimně požadovat, aby jeho výstupy pokaždé hodnotila jako vyhovující či nevyhovující. Tento požadavek především nemá oporu v zákoně o služebním poměru. Z příloh druhého i třetího služebního hodnocení vyplývá, že žalobci hodnotitelka průběžně zasílala revize jím vypracovaných úkolů včetně poznámek a vysvětlivek. Soud proto souhlasí s žalovaným, že ze zpětné vazby hodnotitelky na práci žalobce, která obsahovala velké množství oprav a doplnění, lze jednoduše dospět k závěru, že žalobcem odevzdávané výstupy nedosahovaly dostatečné kvality.
95. Žalobce pak nemohlo třetí služební hodnocení překvapit za situace, kdy byl se druhým služebním hodnocením, ve kterém dosáhl nevyhovujícího výsledku, seznámen dne 18. 9. 2023, tedy půl roku (relativně krátce) po předchozím nevyhovujícím služebním hodnocení. Žalobce si přitom musel být vědom konkrétních vytýkaných nedostatků ve druhém

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

služebním hodnocení. Z třetího hodnocení ve správním spise pak vyplývají rovněž konkrétní nedostatky a současně z ničeho nevyplývá, že by žalobce v mezidobí napravil již dříve vytýkané nedostatky. Žalobci tak nelze přisvědčit v názoru, že negativní výsledek služebních hodnocení nemohl očekávat.

VI.3. Absence podkladů služebních hodnocení

96. Třetím žalobním bodem žalobce namítal, že ve druhém i třetím služební hodnocení nebylo zohledněno první služební hodnocení. Odměny, které byly žalobci v hodnoceném období opakovaně poskytnuty, ačkoli podle čl. 3 písm. b) služebního předpisu NMV, také ty měly být podkladem pro služební hodnocení. Stejně tak hodnotitelka vůbec nezohlednila služební úkoly, za které byla žalobci odměna poskytnuta, a pominula i splnění individuálního cíle z prvního služebního hodnocení. Hodnotitelka zároveň pominula zohlednit úspěšné složení zvláštní části úřednické zkoušky žalobcem, které mělo být podle přílohy č. 2 předpisu NMV kritériem zvyšujícím bodové hodnocení žalobce a při služebním hodnocení nesprávně nevycházela z průběžného hodnocení, ač tak podle služebního předpisu NMV měla učinit.
97. Žalobce v souvislosti s tímto žalobním bodem odkazuje především na článek 3 předpisu NMV, ze kterého se podává, že *„[p]ři provádění služebního hodnocení se přiblíží mimo jiné zejména k*
- a) průběžnému hodnocení výkonu státní služby státního zaměstnance,*
 - b) předchozím služebním hodnocením,*
 - c) písemným pochvalám za příkladnou službu vydaným v průběhu hodnoceného období,*
 - d) záznamům o přiznání věcných darů za příkladnou službu a odměnám poskytnutým v průběhu hodnoceného období,*
 - e) písemným výtkám vydaným v průběhu hodnoceného období,*
 - f) pravomocným rozhodnutím o uložení kárného opatření za kárná provinění spáchaná v hodnoceném období a*
 - g) individuálním vzdělávacím plánům státního zaměstnance na hodnocené období.“*
98. Soud v této souvislosti připomíná, že není oprávněn při přezkumné činnosti nahradit správní orgán v jeho odborné kompetenci, jímž služební hodnocení státního zaměstnance nepochybně je, a zaměnit správní uvážení uvážením soudním. Soud musí naopak posoudit, zda se správní orgány v napadeném rozhodnutí, resp. ve služebním hodnocení, dostatečně vypořádaly se zjištěným skutkovým stavem, resp. zda řádně a úplně zjistily skutkový stav řádným procesním postupem, a zda tam, kde se jeho rozhodnutí opíralo o správní uvážení, nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem. Pokud jsou tyto předpoklady splněny, nemůže soud z těchto skutečností vyvozovat jiné nebo přímo opačné závěry (srov. s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 21. 4. 2022, č. j. 11 Ad 18/2021 – 41, obdobně bod 25 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2023, č. j. 2 Ads 131/2022 - 27).
99. Pokud jde o první služební hodnocení, není pravdou, že by k němu v souladu s výše citovaným předpisem NMV nebylo přihlédnuto. Jak hodnotitelka uvedla ve druhém služebním hodnocení v rámci hodnocení kritéria Znalost právních předpisů, stanovených postupů, nároků a pravidel potřebných pro výkon státní služby, *„[o]proti období, za něž bylo prováděno první služební hodnocení, se znalosti státního zaměstnance odpovídajícím způsobem nevyvinuly. Způsob, jakým se měly znalosti státního zaměstnance vyvinout, jakož i celkový Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.*

(standardní) rámec nároků kladených na výkon služby na dotčeném služebním místě, je blíže popsán jednak v příloze č. 1, jednak též v charakteristice služebního místa, s níž byl státní zaměstnanec seznámen při nástupu do služby. Ve zkušební době odpovídala míra znalostí právních předpisů, stanovených postupů, nároků a pravidel potřebných pro výkon služby na příslušném služebním místě standardní úrovni znalostí, kterou běžně disponují státní zaměstnanci ve zkušební době a kterou od nich lze běžně očekávat. Po více než roce a půl výkonu služby na témže služebním místě je však tutéž úroveň znalostí třeba vyhodnotit jako podprůměrnou.“ V příloze č. 1 ke druhému služebnímu hodnocení je pak hned v prvním odstavci první služební hodnocení, včetně jeho výsledku, explicitně zmíněno. Ačkoliv první služební hodnocení nebylo výslovně zahrnuto mezi podklady druhého služebního hodnocení, je podkladem správního spisu a hodnotitelka k němu v rámci tvorby druhého služebního hodnocení přihlédla, a podle názoru soudu, dostatečným způsobem srovnala výsledky prvního i druhého služebního hodnocení žalobce.

100. Pokud jde o zohlednění odměn a s nimi souvisejících úkolů, hodnotitelka ve druhém služebním hodnocení v rámci kritéria kvalita výkonu státní služby uvedla, že žalobci od listopadu 2022 nebyla přiznána žádná odměna, neboť nenaplnil kritéria pro její přidělení. Mezi stranami je nesporné, že poslední odměnu obdržel žalobce společně s platem za listopad 2022 v prosinci téhož roku, přičemž poskytnutí odměny bylo žalobci sděleno oznámením personální ředitelky ze dne 1. 12. 2022, č. j. MV-17959-30/PR-2022. Po celý zbytek hodnoceného období, které trvalo až do 12. 9. 2023, žalobce žádnou další odměnu neobdržel.
101. Hodnotitelka k tomu uvedla, že všechny výstupy žalobce bylo nutno významně revidovat za většího či menšího přispění žalobce. Avšak vzhledem ke krátké době trvání služebního poměru, dosud nevykonané úřední zkoušce, vzhledem k tomu, že mnohé z úkonů plní žalobce poprvé, odpovídala úroveň plnění standardní úrovni plnění úkolů za srovnatelných podmínek. Proto bylo plnění úkolů vyhodnoceno jako odpovídající a vzhledem k významu plněných úkolů byly žalobci poskytnuty odměny. To se však změnilo v roce 2023, žalobce dovršil jeden rok trvání služebního poměru a složil úřednickou zkoušku, byl již upozorněn při osobním pohovoru, že nedosahuje požadované kvality výstupů. Postupně byly ukládány úkoly nižší náročnosti, podobné, které již dříve plnil a menšího významu, menší počet.
102. Předmětem služebního hodnocení je hodnocení práce státního zaměstnance po celou dobu hodnoceného období. Hodnotitelka v rámci druhého služebního hodnocení implicitně přihlédla k tomu, že žalobce sice v úvodu hodnotícího období kritéria pro přiznání odměn splnil a odměny za splněné úkoly obdržel, to se však změnilo ve zbytku hodnotícího období, kdy měla kvalita se získanými zkušenostmi (dovršení prvního roku služby, složení úřednické zkoušky) stoupat, což se nestalo. Proto i s ohledem na další výtky obsažené v rámci kritéria Kvalita výkonu státní služby žalobcův výkon státní služby hodnotila jako nedostatečný. Je tedy zjevné, že oproti období, v němž byly odměny přiznány, byly později na žalobce s ohledem na zkušenosti, které měl postupem času nabýt, kladeny již vyšší nároky. Ty však nesplnil. Absentující hodnocení přiznaných odměn a s nimi souvisejících úkolů by na této skutečnosti nic nezměnila.
103. Podle žalobce ve druhém služebním hodnocení chybělo také zohlednění úspěšného splnění individuálního cíle z prvního služebního hodnocení „do 31. 8. 2022 předložit vedoucí oddělení koordinace státní služby návrh Výroční zprávy o vytváření podmínek pro sladění rodinného a osobního života s výkonem státní služby služebními úřady za rok 2021, na kterém měl žalobce spolupracovat s Mgr. A. K., takže zřetelně vyznačí svůj podíl na výsledku“. Žalobce poukázal na to, že tento cíl vykonal úspěšně, získal za něj odměnu.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

104. Hodnotitelka v rámci přílohy č. 1 k tomuto služebnímu hodnocení splnění tohoto cíle zohlednila. Uvedla, že žalobce v roce 2022 pracoval na některých významných služebních úkolech, mezi něž zařadila i výše uvedený úkol. Rovněž však doplnila, že tyto výstupy žalobce bylo třeba významně revidovat za žalobcova většího či menšího přispění, avšak s ohledem na krátkou dobu trvání služebního poměru, doposud nevykonané úřednické zkoušky a s ohledem na skutečnost, že žalobce mnohé z těchto úkolů plnil poprvé, odpovídala úroveň jejich plnění standardní kvalitě plnění služebních úkolů státním zaměstnancem za srovnatelných podmínek. Přestože tyto úkoly nebyly plněny bezvadně, byly hodnoceny jako odpovídající a vzhledem k jejich významu za ně byla žalobci přiznána odměna.
105. Lze tak uzavřít, že ke splnění služebních úkolů z prvního služebního hodnocení hodnotitelka při tvorbě druhého služebního hodnocení přihlédla. Z hodnocení však vyplývá, že odměnu za splnění tohoto cíle získal žalobce s přihlédnutím k tomu, že ve služebním místě zkušenosti teprve získával a byť i docházelo k revizi jeho úkolů, výsledky odpovídaly standardnímu splnění úkolu zaměstnance ve stejné „počáteční“ pozici. Jak bylo již výše uvedeno, poté, co žalobce dovršil jeden rok služby a složil úřednickou zkoušku, kvalita plnění jeho povinností se zásadně nezvýšila, což vedlo k tomu, že žalobci již nebyla udělena žádná další odměna. Z uvedeného vyplývá, že ani samotné splnění stanoveného cíle v prvním služebním hodnocení tedy nemělo zásadní vliv na kvalitu plnění služebních úkolů po celé hodnocené období.
106. Žalobce dále argumentoval tím, že složení zvláštní části úřednické zkoušky mělo být podle přílohy č. 2 předpisu NMV kritériem zvyšujícím bodové hodnocení žalobce. Obsahem správního spisu je mimo jiné osvědčení č. 30070964, podle kterého žalobce dne 22. 9. 2022 vykonal zvláštní část úřednické zkoušky pro obor státní služby, Organizační věci státní služby a správa služebních vztahů státních zaměstnanců, a osvědčení č. 30073047, podle kterého žalobce dne 9. 1. 2023 úspěšně vykonal zvláštní části úřednické zkoušky pro obor Legislativa a právní činnost.
107. Složení zvláštní zkoušky úřednické zkoušky nebylo ve druhém služebním hodnocení výslovně zohledněno. Její složení však jistě svědčí o tom, že žalobce měl zájem na získávání, rozšiřování a prohlubování odborných znalostí praxí, samostudiem nebo účastí na školeních, seminářích či kurzech (srov. Rámcový obsah kritéria Znalost právních předpisů, stanovených postupů, nároků a pravidel potřebných pro výkon státní služby Příloha 2, k NMV). Jak však již soud poznamenal výše, v hodnocení kritéria Znalost právních předpisů, stanovených postupů, nároků a pravidel potřebných pro výkon státní služby hodnotitelka mimo jiné uvedla, že žalobce je ochoten si průběžně doplňovat svou odbornost. Hodnotitelka tedy tuto schopnost žalobce nijak nezpochybnila.
108. To samo o sobě však podle názoru soudu nevypovídá nic více o tom, jak žalobce plní konkrétní služební povinnosti. Naopak, v rámci hodnotícího kritéria Znalost právních předpisů, stanovených postupů, nároků a pravidel potřebných pro výkon státní služby ve druhém služebním hodnocení žalobce obdržel 1 bod, toto hodnotící kritérium tedy plnil v rámci nároků na něj kladených s občasnými výhradami. To vhodně odpovídá podle názoru soudu tomu, že hodnotitelka v rámci tohoto kritéria uvedla jak skutečnosti svědčící o tom, že žalobce požadavky tohoto kritéria plnil (například výše uvedené doplňování odbornosti), tak své výhrady vůči žalobcově práci.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

109. Žalobce taktéž namítal, že hodnotitelka nesprávně nevycházela z průběžného hodnocení, ač tak měla podle čl. 3 písm. a) předpisu NMV učinit. Povinnost představeného řídit a kontrolovat výkon služby podřízenými státními zaměstnanci, průběžně hodnotit výkon služby státních zaměstnanců a podílet se na jejich služebním hodnocení, vyplývá z ustanovení § 78 písm. a) zákona o státní službě. Výstup průběžného hodnocení by přitom měl být formalizován, přičemž podle článku 4 předpisu NMV lze k průběžnému hodnocení využít část A vzoru formuláře služebního hodnocení uvedeného v příloze č. 1 tohoto předpisu, případně i jiné záznamy, k nimž jsou připojeny doklady o plnění služebních úkolů, jednání nebo chování státního zaměstnance, nebo v nichž je na tyto doklady odkázáno. Obsahem správního spisu vyjma prvního, druhého a třetího služebního hodnocení není žádný další formalizovaný výstup obsahující hodnocení práce žalobce. Podkladem obou nevyhovujících služebních hodnocení jsou však výstupy k plnění služebních úkolů žalobcem, z nichž vyplývá, jak průběžně žalobce plnil své služební úkoly, a že hodnotitelka k nim měla výhrady, popř. doplňující požadavky. Je tedy zjevné, že hodnotitelka plnění služebních úkolů žalobcem průběžně hodnotila a později z těchto průběžných závěrů sestavila výsledné hodnocení. Žalobce poté ani netvrdí, k jakým jiným závěrům by hodnotitelka měla dospět, pokud by prováděla formalizované průběžné služební hodnocení. Soud tedy nepřisvědčil žalobci ani v této námitce.

VI.4. Vadná a opakovaná subsumpce výtek v rámci služebních hodnocení

110. Čtvrtým žalobním bodem žalobce namítal, že údajné nedostatky ve výkonu služby obsažené ve druhé i třetí služební hodnocení byly žalobci přičítány k tíži v rámci jiných hodnotících kritérií, než pod která spadají, přičemž některé nedostatky byly žalobci vytýkány opakovaně v rámci více hodnotících kritérií, ačkoli s nimi nemají souvislost.
111. Ani tento žalobní bod není podle názoru soudu důvodný.
112. K žalobcově námitce stran opakovaného použití totožných výtek u různých kritérií se žalovaný vyjádřil na straně 19 napadeného rozhodnutí. Soud souhlasí se žalovaným, že jednotlivé podklady služebního hodnocení mohou být podřazeny k více kritériím, pokud jsou výhrady pro tato hodnotící kritéria relevantní.
113. Zásadní je v tomto ohledu příloha č. 2 k předpisu NMV, která obsahuje rámcový obsah hodnotících kritérií a možné měřitelné ukazatele těchto kritérií.
114. Žalobce v rámci vyjádření ke **druhému služebnímu hodnocení** v hodnocení *Znalosti právních předpisů, stanovených postupů, nároků a pravidel potřebných pro výkon státní služby*, konkrétně namítal, že výtka, podle které nevyužíval samostatně plně všechny dostupné zdroje, některé zdroje byl schopen využít až poté, co na ně byl upozorněn nebo co pro něj byly vyhledány, a podle které neprověřoval pravdivost informací, mu byla nepřipustně kladena k tíži také v rámci hodnotícího kritéria *Analýza a řešení problémů*.
115. Soud podotýká, že rámcovým obsahem hodnotícího kritéria *Analýza a řešení problémů* je podle přílohy č. 2 předpisu NMV „[s]chopnost systematicky analyzovat problémy a navrhopvat, prezentovat a realizovat reálná řešení. Schopnost jednat předvídavě a při plnění služebních úkolů předcházet problémům. Schopnost pochopit souvislosti a vyvozovat závěry. Dovednost úsudku. Schopnost účelného plnění služebních úkolů a využívání všech možností, které jsou v čase a místě k dispozici.“

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

116. Rámcovým obsahem hodnotícího kritéria *Znalost právních předpisů, stanovených postupů, nároků a pravidel potřebných pro výkon státní služby* je podle přílohy č. 2 předpisu NMV „[p]oznatky o obsahu a formě právních předpisů, stanovených postupů, nároků a pravidel potřebných pro výkon státní služby na služebním místě, zkušenosti s jejich interpretací a aplikací. Získávání, rozšiřování a prohlubování odborných znalostí praxí, samostudiem nebo účastí na školeních, seminářích či kurzech. Schopnost uplatňovat nabyté znalosti a vědomosti v praxi. Účast na odborných diskusích.“
117. Podle názoru soudu obě kritéria spolu úzce souvisejí – znalost právních předpisů, postupů, pravidel a zdrojů nepochybně tvoří výchozí rámec pro analýzu a řešení úkolů. Hodnotitelka v rámci hodnotícího kritéria *Znalost právních předpisů, stanovených postupů, nároků a pravidel potřebných pro výkon státní služby* shrnula, že žalobce vykazoval nedostatky ve znalosti právní úpravy státní služby a nevyužíval všechny dostupné zdroje. V rámci hodnotícího kritéria *Analýza a řešení problémů*, hodnotitelka shrnula, že žalobce často nebyl schopen, na základě svých znalostí a vlastních zkušeností problémy analyzovat a navrhnout odpovídající řešení. Při analýze problémů žalobce často nepracoval s podstatou výchozích informací, při hledání řešení dostatečně nevyužíval dostupné zdroje. Konečným výsledkem byly závěry, které nebyly dostatečně odůvodněny nebo byly nesprávné, resp. neúplné.
118. Stručně shrnuto, z uvedeného vyplývá, že dle hodnotitelky žalobce nevyužíval všech možností, postupů a pravidel, které měl v čase a místě k dispozici. I pro neznalost právních předpisů a dostupných zdrojů tak žalobce nebyl schopen správným způsobem řešit zadané služební úkoly. Podle názoru soudu tak hodnotitelka nepochybila, když tyto skutečnosti žalobci vytkla v rámci obou kritérií.
119. V rámci hodnocení kritéria *Osobní přístup* bylo žalobci vytčeno, že naplno nevyužíval konzultace se zkušenějšími kolegy. Tato výtku však podle žalobce měla být obsažena v rámci hodnotícího kritéria *Sociální dovednosti*, přičemž podle žalobce nemohla hodnotitelka snížit z téhož důvodu hodnocení také v tomto kritériu.
120. Rámcový obsah kritéria *Osobní přístup* je podle přílohy č. 2 předpisu NMV „[o]dpovědnost za vykonávanou státní službu, nevyhýbání se odpovědnosti za vlastní rozhodnutí a schopnost zvážit jejich důsledky. Schopnost samostatného plnění služebních úkolů. Iniciativa. Schopnost přispívat ke zkvalitnění výkonu státní služby a k odstranění existujících problémů. Ochota přijímat nové přístupy, myšlenky, plány činnosti nebo rozhodnutí. Flexibilita. Schopnost přizpůsobit se změnám. Schopnost jednat s nadhledem a předvídavě. Schopnost volit řešení odpovídající charakteru služebního úkolu, schopnost činit reálná rozhodnutí přiměřená charakteru problému. Jednání v souladu s pravidly etiky státního zaměstnance.“
121. Rámcový obsah kritéria *Sociální dovednosti* je „schopnost navazovat, udržovat a rozvíjet konstruktivní mezilidské vztahy, schopnost zohlednit potřeby ostatních. Schopnost týmové spolupráce, sdílení nabytých znalostí s ostatními. Sebeovládání, slušné, zdvořilé a taktní jednání a chování, schopnost nevyvolávat konflikty. Schopnost zvládat konflikty. Znalost etikety. Schopnost naslouchat a respektovat názory ostatních. Vnímavost. Schopnost přijímat zpětnou vazbu včetně kritiky, schopnost zvládat obtížné situace bez zbytečných emociálních projevů, schopnost projevů tolerance a empatie.“
122. Žalobci bylo v rámci hodnocení kritéria *Osobní přístup* předně vytýkáno, že i v případech, které již byly v minulosti na oddělení řešeny, nevyužíval konzultací s kolegy, ale chodil se radit přímo s hodnotitelkou. Výtku v tomto kontextu spočívá zjevně v tom, že žalobce neplnil úkoly samostatně, vlastními silami. Současně přitom žalobce pomíjel týmovou Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

spolupráci a sdílení nabytých znalostí s ostatními, tudíž ve výsledku sice žalobce při konzultacích s hodnotitelkou mohl dospět k řešení úkolu, své zkušenosti nicméně nepředal dál ostatním kolegům. I v tomto případě tedy žalobcův přístup k plnění úkolů nepochybně lze hodnotit v obou kritériích.

123. Žalobce dále namítl, že hodnocení zájmu o věc (dle hodnotitelky žalobce v konkrétním případě neprojevuje zájem o věc tím, že odůvodnil zastaralé znění ustanovení § 74a zákona o státní službě, ač věděl, že to se změnilo) mělo být posouzeno toliko v rámci kritéria *Kvalita výkonu státní služby*.
124. Rámcovým obsahem kritéria *Kvalita výkonu státní služby* je „schopnost samostatného, systematického, spolehlivého a řádného výkonu státní služby v souladu se stanovenými (očekávanými) standardy. Přesnost, pečlivost, smysl pro detail, obsahová a formální správnost výstupů.“
125. Vytýkaný nedostatek je nepochybně vadou na kvalitě výkonu státní služby. Současně však podle názoru soudu spadá také do kritéria *Osobní přístup*, neboť reflektuje subjektivní vztah žalobce k náplni a výsledkům své práce.
126. Ohledně hodnotícího kritéria *Analýza a řešení problémů* žalobce namítal, že chybné nebo nedostatečné odůvodnění příslušných ustanovení novely zákona o státní službě, které bylo žalobci vytýkáno, mělo být hodnoceno pouze v rámci kritéria *Kvalita výkonu státní služby*. I v tomto případě nepochybně nedostatečné splnění úkolů má vliv na Kvalitu výkonu státní služby, což hodnotitelka zohlednila. Současně to však vypovídá i o tom, že žalobce nedostatečně analyzoval problémy související s navrhovanou změnou zákona. Výtka hodnotitelky tak poukazuje nejen na nedostatky v rovině kvality výkonu státní služby, ale také na schopnost řešit zadané úkoly, přičemž tato dvě kritéria spolu velmi úzce souvisí.
127. V rámci **třetího služebního hodnocení** pak k hodnocení *Znalosti právních předpisů, stanovených postupů, nároků a pravidel potřebných pro výkon státní služby* žalobce namítal, že nezpracování dřívějšího stanoviska sekce pro státní službu při vypracování úkolu a neodhalení pochybení při provádění kontroly nemohou být hodnocena v rámci tohoto kritéria, ale v rámci kritéria *Kvalita výkonu státní služby*, respektive v rámci kritéria *Analýza a řešení problémů*. Nedostatky zohledněné při zpracování úkolů hodnocených v tomto kritériu pak byly žalobci nepřipustně vytčeny znovu v rámci kritéria *Kvalita výkonu státní služby*.
128. Hodnotitelka ve služebním hodnocení k výše uvedeným nedostatkům žalobcovy práce v kritériu *Znalosti* uvedla, že žalobce nadále vykazoval občasné nedostatky ve znalosti právní úpravy státní služby a nevyužíval samostatně všechny zdroje. Stran opomenutí zapracování dřívějšího stanoviska sekce pro státní službu k nároku na služební automobil při přípravě dopisu adresovaného předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů ohledně funkčních požitků místopředsedů tohoto služebního úřadu hodnotitelka přímo uvedla, že toto stanovisko mu bylo poskytnuto a bylo mu uloženo z něj při přípravě dopisu vycházet. Při kontrole KHS v Českých Budějovicích pak žalobce nevytkl některá závažná pochybení, ač tak měl učinit. Blíže tyto nedostatky vylicila v rámci kritéria *Analýza a řešení problémů*.
129. Tyto nedostatky v žalobcově výstupu nepochybně ovlivnily kvalitu jeho práce. Pramenily přitom z nedostatků znalosti právní úpravy a již vytčené neschopnosti používat všechny dostupné zdroje, což je schopnost taktéž spadající do hodnotícího kritéria *Znalost právních*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

předpisů, stanovených postupů, nároků a pravidel potřebných pro výkon státní služby. Hodnotitelka tyto nedostatky proto správně zohlednila v tomto kritériu.

130. Totéž platí v případě zpracování stanoviska ve věci překážek ve službě na straně státního zaměstnance při výkonu služby z jiného místa, kdy žalobce (dle vysvětlení v rámci kritéria *Znalosti a Analýza*) správně historicky a komplexně nevysvětlil vývoj ustanovení § 117 zákona o státní službě a jeho aplikaci, ač měl k dispozici všechny dostupné zdroje. I zde je totiž žalobci vytýkána neschopnost používat samostatně všechny dostupné zdroje, která i v tomto případě vedla k nesprávným závěrům, které mohly být znovu hodnoceny v rámci hodnotícího kritéria *Kvalita výkonu státní služby*.
131. Stran kritéria *Komunikační dovednosti* žalobce namítal, že stanovisko k převedení státní zaměstnankyně do nižší platové třídy, které měl podle hodnotitelky vytvořit jen obecně a bez poskytnutí relevantních odpovědí reflektujících okolnosti konkrétního případu, podle něj mělo být hodnoceno v rámci kritéria *Kvalita výkonu služby*. Uvedl, že z tohoto nedostatku totiž nevyplývají nedostatečné komunikační schopnosti.
132. Podle přílohy č. 2 předpisu NMV je v rámci kritéria *Komunikační dovednosti* hodnocena „celková úroveň ústního a písemného projevu“, mimo jiné tedy také srozumitelnost komunikace. Žalobci bylo v rámci tohoto kritéria vytknuto, že stanovisko bylo vystavěno obecně bez okolností reflektujících případ. Žalobci lze dát za pravdu do té míry, že neschopnost poskytnout relevantní odpověď reflektující okolnosti daného případu svědčí o nedostatečné kvalitě jeho výstupu; je však také známkou nedostatečných komunikačních schopností, neboť taková odpověď nepochybně nenaplnila požadavek na jasnou, přesnou, výstižnou a srozumitelnou schopnost vyjadřování, která je uvedena v rámcovém rozsahu komunikačních dovedností v příloze č. 2 předpisu NMV. V rámci *Komunikačních dovedností* byla žalobci vytýkána také pasivita při diskusích v rámci porad oddělení. Podle žalobce měla být hodnocena toliko v rámci kritéria *Osobní přístup* či *Sociální dovednosti*. Pasivita žalobce však podle názoru soudu svědčí o nedostatecích ve schopnosti konstruktivní diskuse a argumentace. Výtka tak měla své místo také v rámci hodnocení kritéria *Komunikační dovednosti*, ovšem relevantně vedle toho mohla být zohledněna i v kritériu *Osobní přístup*, což se (ve prospěch žalobce) nestalo.
133. Ohledně hodnocení kritéria *Sociální dovednosti* bylo žalobci vytčeno, že s hodnotitelkou komunikoval pouze prostřednictvím e-mailové komunikace, že nereagoval na písemnou zpětnou vazbu a že nereagoval ani na nabídku osobní konzultace. Tyto skutečnosti neměly podle žalobce být hodnoceny v rámci tohoto kritéria, přičemž k tíži mu byla nepřipustně kladena také v rámci kritéria *Osobní přístup*. Obsahem hodnotícího kritéria *Sociální dovednosti* je však je podle přílohy č. 2 předpisu NMV také schopnost navazovat, udržovat a rozvíjet konstruktivní mezilidské vztahy, schopnost naslouchat a respektovat názory ostatních a přijímat zpětnou vazbu včetně kritiky. V rámci hodnotícího kritéria *Osobní přístup* pak mezi hodnocené schopnosti spadá schopnost přizpůsobit se změnám, přijímat nové přístupy, myšlenky, plány činnosti nebo rozhodnutí. Výše uvedené nedostatky v komunikaci s představenou svědčí o tom, že žalobce se přímé komunikaci s hodnotitelkou oproti druhému hodnotícímu období spíše vyhýbal a její zpětnou vazbu ignoroval. Soud souhlasí s názorem hodnotitelky, že vytýkané nedostatky spadají jak do hodnotícího kritéria *Sociální dovednosti*, tak do hodnotícího kritéria *Osobní přístup*.
134. Výtka stran toho, že žalobce neinformoval hodnotitelku o jeho podílu na plnění týmového úkolu, podle žalobce neprokazuje nedostatek sociálních dovedností a nemá být hodnoceno

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

v rámci kritéria *Sociální dovednosti*. Soud podotýká, že právě schopnost týmové spolupráce do tohoto kritéria s ohledem na rámcový rozsah *Sociálních dovedností* v příloze č. 2 předpisu NMV obsahově nepochybně spadá.

135. Ohledně vyjádření ze dne 16. 10. 2023, které hodnotitelka zmínila v rámci kritéria *Osobní přístup*, kdy měl žalobce hodnotitelce bez patřičného zohlednění pravidel slušnosti a patřičného odůvodnění či snahy vést dialog sdělit, že patrně nestihne splnit uložené úkoly, žalobce uvedl, že tato skutečnost je mu opětovně přičítána k tíži v rámci kritéria *Množství plněných služebních úkolů a služební tempo*, přičemž hledisko slušnosti mělo být podle něj hodnoceno toliko v rámci kritéria *Sociální dovednosti*.
136. Rámcový obsah kritéria *Množství plněných služebních úkolů a služební tempo* je dle Přílohy 2 předpisu NMV „*schopnost postupovat organizovaně a plánovaně, mít přehled o průběžném plnění služebních úkolů. Schopnost stanovovat priority. Schopnost a ochota plně využívat stanovenou služební dobu a všechny zdroje ke splnění služebního úkolu. Schopnost přizpůsobit služební tempo náročnosti a množství služebních úkolů. Schopnost mít připraveny alternativy pro případ možných komplikací.*“
137. Soud konstatuje, že tato událost byl hodnotitelkou v rámci hodnotícího kritéria *Osobní přístup* posouzena z hlediska nedostatečné sebereflexe žalobce. Jak již bylo uvedeno výše, v rámci hodnotícího kritéria *osobní přístup* pak mezi hodnocené schopnosti spadá schopnost přizpůsobit se změnám, přijímat nové přístupy, myšlenky, plány činnosti nebo rozhodnutí; tedy i sebereflexe. V rámci hodnotícího kritéria *Množství plněných služebních úkolů a služební tempo* bylo vyjádření žalobce ze dne 16. 10. 2023 posouzeno z hlediska schopnosti systematického plánování úkolů, neboť v tomto vyjádření na poslední chvíli hodnotitelce sděloval, že možná nestihne včas splnit uložené služební úkoly. Obsahové zařazení výtky do těchto hodnotících kritérií soud považuje rovněž za správné.
138. Konečně k hodnocení kritéria *Analýza a řešení problémů* se žalobce ohradil proti výtce, že při přípravě dopisu týkajícího se přijetí absolventa vyšší odborné školy do služebního poměru podle zákona o státní službě (č. j. MV-24806-34/OSS-2023) dostatečně nerozlišil a nevysvětlil odlišné případy na které se vztahuje právní úprava odpočtu ze započitatelné praxe, a možnosti aplikace této úpravy, přičemž stanovisko muselo být významně přepracováno tak, aby pro adresáta srozumitelně a dostatečně výstižně sdělovalo důvody, pro které nelze v případě tazatele právní úpravu ze započitatelné praxe využít. Podle žalobce tyto skutečnosti neukazují na neschopnost analýzy a řešení problémů a měly být hodnoceny v rámci hodnotícího kritéria *Komunikační dovednosti*.
139. Žalobci lze dát za pravdu v tom směru, že podobně jako v případě stanoviska hodnoceného v rámci kritéria *Komunikační schopnosti*, které měl podle hodnotitelky vytvořit jen obecně a bez poskytnutí relevantních odpovědí reflektujících okolnosti konkrétního případu, mohl být hodnotitelkou také výše uvedený dopis zhodnocen v rámci kritéria *Komunikační dovednosti*. Nelze však odhlédnout také od skutečnosti, že výše uvedené nedostatky hodnotitelka pojila se skutečností, že žalobce často nebyl schopen na základě svých znalostí a vlastních zkušeností problémy analyzovat a navrhnout vhodná řešení, přičemž při analýze často nepracoval s podstatou informací a dostatečně nevyužíval dostupné zdroje. V důsledku tak jeho práce obsahovala nedostatečně, nesprávně či neúplně odůvodněné závěry. Zde mu tak nebyla vytýkána nesrozumitelnost výstupu, nýbrž skutečnost, že z důvodu nedostatků při analýze problémů docházel k nesprávným závěrům. Možným měřitelným ukazatelem hodnotícího kritéria *Analýza a řešení problémů* podle přílohy č. 2 předpisu NMV je přitom

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

právě ta skutečnost, že „[n]avržená řešení vedou k dosažení cíle ve stanovené lhůtě, v potřebné kvantitě a kvalitě, ve stanoveném rozsahu a v souladu s plánovaným rozpočtem.“

140. Soud shrnuje, že jednotlivá hodnotící kritéria nelze pojímat izolovaně. Ačkoliv rámcový obsah je v příloze č. 2 předpisu NMV pro jednotlivá hodnotící kritéria rozlišen, nelze odhlédnout od skutečnosti, že hranice mezi jednotlivými hodnotícími kritérii není pevná a ostře vymezená. Vytýkané nedostatky tak mohou bezprostředně a vzájemně souviset a s tím je pak přípustné i jejich hodnocení v rámci několika kritérii vedle sebe. Soud poté neshledal, že by hodnotitelka podřazením žalobcem namítaných skutečností k uvedeným kritériím překročila či zneužila meze správního uvážení. Naopak, podle názoru soudu hodnotitelka vytýkané skutečnosti podřadila ke zcela vhodným kritériím.

VI.5. Nedostatečné odůvodnění služebních hodnocení

141. Dalším žalobním bodem jsou námitky žalobce proti druhému a třetímu služebnímu hodnocení, podle kterých hodnotitelka nedostatečným způsobem odůvodnila či jinak doložila své výhrady vůči žalobcově práci.
142. Jak již soud s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu poznamenal výše, jeho úkolem je posoudit, zda se správní orgány v napadeném rozhodnutí, resp. ve služebním hodnocení, dostatečně vypořádaly se zjištěným skutkovým stavem, tedy zda řádně a úplně zjistily skutkový stav řádným procesním postupem, a zda tam, kde se jeho rozhodnutí opíralo o správní uvážení, nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem.
143. Žalobce stran **druhého služebního hodnocení** konkrétně namítal, že hodnotitelka v rámci hodnotícího kritéria *Znalost právních předpisů, stanovených postupů, nároků a pravidel potřebných pro výkon státní služby* neuvedla, v čem se znalosti žalobce oproti předchozímu období zhoršily. Také v hodnocení kritéria *Komunikační dovednosti* hodnotitelka podle žalobce neuvedla, v čem se žalobce při plnění tohoto kritéria zhoršil natolik, že se hodnocení oproti prvnímu služebnímu hodnocení změnilo ze 2 na 0 bodů.
144. Podle názoru soudu je však hodnocení výše uvedených hodnotících kritérií naprosto dostatečné. V případě hodnotícího kritéria *Znalost právních předpisů, stanovených postupů, nároků a pravidel potřebných pro výkon státní služby* hodnotitelka porovnála žalobcovy znalosti s předchozím hodnotícím obdobím a obecně došla k tomu závěru, že se odpovídajícím způsobem nevyvinuly. K tomu shrnula, že žalobce vykazuje nedostatky ve znalosti právní úpravy státní služby, nevyužívá dostatečně dostupné zdroje, nesprávně interpretuje právní úpravu, neposkytne ucelený výklad, je ochoten průběžně doplňovat odbornost. Dostatečným způsobem pak popsala a prokázala také své výtky vůči žalobcově práci zahrnuté do tohoto hodnotícího kritéria – v jednom případě musela odpovídající zdroj za žalobce vyhledat jeho představená, v jiném případě žalobce nesprávně aplikoval § 201 o státní službě. Tím tedy podle názoru městského soudu dostatečně odůvodnila zhoršení bodového ohodnocení oproti předchozímu služebnímu hodnocení.
145. Co se týče bodového ohodnocení kritéria *Znalosti*, hodnotitelka shrnula, že žalobce vykazuje občasné nedostatky, samostatně nevyužívá dostupné zdroje, někdy interpretuje právní úpravu nesprávně a neúplně, což poukázala na dvou konkrétních případech. Je tedy zjevné, že hodnotitelka považuje kritérium za splněné, nicméně s občasnými výhradami. Městský soud se proto ztotožnil s bodovým ohodnocením tohoto kritéria (1) – srov. § 3 nařízení č. 36/2019 Sb.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

146. Stejně tak v rámci hodnotícího kritéria *Komunikační dovednosti* jasným způsobem uvedla, a na třech příkladech prokázala, žalobcovy nedostatky v jazykové a stylistické úpravě, ztracení relevantních informací v textu. Byť žalobce poukazuje na to, že mu není vytýkána věcná nesprávnost zmíněných výstupů (návrh dopisu nejvyššího státního tajemníka adresovaného předsedovi Asociace samostatných odborů, stanovisko k účasti na výběrovém řízení za současného nenaplnění předpokladu vzdělání, vyřízení stížnosti na porušení zákona o státní službě v rámci provedení veřejnosprávní kontroly ve Státním oblastním archivu v Plzni, odpověď na dotazy na neplacené služební volno do 4 let věku dítěte), podstatou výtek v této části služebního hodnocení je právě negativní hodnocení obsahu a stylistiky výstupů žalobce, přičemž tyto úkoly musely být přepracovány. Právě hodnocení ústního a písemného projevu je pak rámcovým obsahem kritéria (srov. Přílohu 2 předpisu NMV), nikoliv jeho věcná správnost. Hodnotitelka tedy správně hodnotila právě projev a srozumitelnost žalobce v uvedených úkolech, těmto závěrům poskytují oporu právě podklady služebního hodnocení, což žalobce nijak konkrétně nerozporuje. Na věci nemění nic ani to, zda hodnotitelka coby představená žalobce opožděně odeslala odpověď nejvyššího státního tajemníka adresované předsedovi Asociace samostatných odborů, neboť podstatou hodnocení byla toliko obsahová stránka odpovědi, nikoli jeho včasné vyřízení. To na hodnocení skutečnosti, jak žalobce splnil *Komunikační dovednosti*, nemá žádný vliv.
147. Co se týče bodového ohodnocení kritéria *Komunikační dovednosti*, hodnotitelka příhodně shrnula, že tuto dovednost žalobce plní nedostatečně, tedy nikoliv jen s občasnými výhradami. Městský soud se proto ztotožnil s bodovým ohodnocením tohoto kritéria (0) - srov. § 3 nařízení č. 36/2019 Sb.
148. Žalobce dále namítal, že mu v hodnocení kritéria *Sociální dovednosti* bylo vytýkáno, že v neformální komunikaci tenduje k užívání vulgarit. Žalobce toto popřel. V této souvislosti si na něj žádný ze spolupracovníků nestěžoval, a proto není důvod, aby tato skutečnost byla ve služebním hodnocení obsažena. Namítal také, že nebylo uvedeno, jakých vulgarit, v jakých souvislostech a vůči komu se měl dopustit, přičemž výtka nebyla podložena konkrétními důkazy. Stejně tak absentovalo doložení skutečnosti, že žalobce má sníženou schopnost respektovat názory zkušenějších kolegů.
149. Žalovaný tento nedostatek v rámci svého rozhodnutí o platu žalobce reflektoval. Uznal, že hodnotitelka skutečně blíže neuvedla příklady, ve kterých se měl žalobce vulgarit dopustit. Žalobci soud dává za pravdu v tom, že hodnotitelka stran výše uvedených výtek svá tvrzení nedoložila. Ačkoliv tendence k užívání vulgarismů a snížená schopnost respektovat názory kolegů nepochybně může být hodnocena v rámci tohoto hodnotícího kritéria, hodnotitelka je povinna svá tvrzení, tím spíše výtky k výkonu služby hodnoceného státního zaměstnance, řádně doložit. Pokud svá tvrzení není schopna doložit (nejen odkazem na stížnosti kolegů, ale kupříkladu také odkazem na konkrétní incidenty), není možné k takové výtce přihlídnout a nemá tak být obsahem služebního hodnocení. Hodnotitelka ostatně v hodnocení připustila, že na vulgarity od žalobce si oficiální cestou nikdo nestěžoval.
150. Žalovaný zároveň ale připomenul, že snížená klasifikace tohoto kritéria byla odůvodněna také dalšími výhradami hodnotitelky. Ohledně nepodloženého tvrzení o schopnosti žalobce respektovat názory zkušenějších kolegů žalovaný argumentoval, že po hodnotiteli obecně nelze požadovat, aby každé své jednotlivé tvrzení doložil konkrétními podklady, obzvláště pak u tvrzení, které lze na základě konkrétních podkladů prokázat jen těžko. Dodal, že žalobce sám neprokázal opak.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

151. Hodnotící kritérium *Sociální dovednosti* bylo ve druhém služebním hodnocení ohodnoceno 1 bodem, tedy žalobce jej plnil v rámci nároků s občasnými výhradami. Pomine-li soud výše uvedené nedoložené výhrady, hodnotitelka žalobci vytkla také méně významný podíl na plnění týmových služebních úkolů a nedostatek sebereflexe, což prokazuje na příkladu při přípravě podkladu pro pracovní skupinu při vládní novele zákona o státní službě týkajícího se mobility státních zaměstnanců, kdy ve verzi, kterou žalobce odevzdal 16. 3. 2023 prostřednictvím emailu, reagoval na komentáře ředitelky odboru tak, že s nimi polemizoval bez patřičné právní argumentace, popř. přiznal, že neví, jak na ně reagovat. Co se týče nedostatků při zapojení dotýmových diskuzí, hodnotitelka v podrobnostech poukázala na kritérium Komunikačních schopností. V této části hodnotitelka poukázala na ochotu žalobce naslouchat, ovšem v diskusi není konstruktivní, není své závěry schopen podpořit přílehlými argumenty – např. při společném řešení otázky služební cesty při plném režimu výkonu služby z jiného místa nebo otázky účasti státního zaměstnance ve výběrové komisi v jiném členském státě EU.
152. Ačkoliv tedy ze strany hodnotitelky došlo k hodnocení z části bez potřebných podkladů, na výsledném hodnocení tohoto kritéria to nemá žádný vliv. Žalobci totiž byly vytýkány také jiné, tentokrát doložené nedostatky. Výše uvedená vada tak podle názoru soudu nemá vliv na zákonnost druhého služebního hodnocení.
153. Stran hodnocení kritéria *Osobní přístup* žalobce podle svého názoru také nepochybil, když odevzdal úkol ve více variantách s tím, že ponechal na představené, aby vybrala tu vhodnější. Hodnotitelka podle jeho názoru v této souvislosti nevysvětlila, v čem žalobce takovým postupem pochybil.
154. Hodnotitelka však v souvislosti s touto výtkou uvedla, že když byl žalobce veden k samostatnosti uvažování a rozhodování, odevzdal úkol ve více variantách a ponechal na hodnotitelce, aby vhodnou variantu sama vybrala. Žalobce tedy pochybil tím, že se sám nerozhodl pro vhodné řešení služebního úkolu.
155. Žalobce dále namítal, že hodnotitelka nepopsala, v čem žalobce pochybil při zpracování stanoviska ve věci služební cesty při plném režimu výkonu služby z jiného místa (č. j. MV-103775-4/OSS-2023) a proč musel být tento výstup vrácen k přepracování, přičemž správnost hodnocení tohoto výstupu tak není možné přezkoumat. Hodnotitelka ve služebním hodnocení obecně vyložila, že výstup musel být žalobci vrácen ke komplexnímu přepracování, včetně přesných návodů a zdrojů, které měl při přepracování využít a být schopen je sám vyhledat. Ze služebního hodnocení tedy obecně vyplývá tolik, že celý výstup od žalobce musel být přepracován. To však v detailech potvrzuje obsah správního spisu a komentář hodnotitelky v příloze č. 2, bod 9. Konkrétní podoba výstupu žalobce a jeho revize poté vyplývá z podkladů služebního hodnocení – zejména z revidované odpovědi tazatelce ze dne 14. 7. 2023, č. j. MV -103775-4/OSS-2023. Z obsahu tohoto revidovaného dokumentu vyplývá jak rozsah revize (spočívající ve zjednodušení a zpřehlednění formulace odpovědi), tak i doplněný odkaz na komentářovou literaturu k zákonu o státní službě, z něhož vyplývá podpůrný odkaz k argumentům obsaženým ve výsledném stanovisku. Soud se tedy neztotožnil se žalobcem, že by hodnocení tohoto výstupu nebylo možno přezkoumat. Služební hodnocení v této části proto není nepřezkoumatelné, věcně s tím poté žalobce nijak nepolemizuje.
156. Ohledně hodnocení kritéria *Kvalita výkonu státní služby* pak namítal, že hodnotitelka v hodnocení neuvedla, v čem žalobce chyboval při zpracování otázky ohledně hodnocení

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

odklonů v trestním řízení v rámci tvorby podkladu pro pracovní skupinu k vládní novele zákona o státní službě týkající se mobility státních zaměstnanců. Stejně tak neuvedla, v čem spatřovala nedostatky žalobcovy práce při tvorbě návrhu zvláštní části důvodové zprávy k vládní novele zákona o státní službě (přičemž tuto námitku žalobce zopakoval také stran hodnocení kritéria *Analýza a řešení problémů*).

157. Soud k těmto námitkám souhrnně poznamenává, že dle hodnotitelky tyto výstupy žalobce bylo vždy nezbytné významně doplnit či přepracovat. I v tomto případě pak konkrétní podoba a rozsah výtek vyplývá z obsahu spisu. Součástí služebních hodnocení jsou totiž přílohy, přičemž v komentářích k jednotlivým úkolům obsažených v příloze č. 2 ke druhému služebnímu hodnocení hodnotitelka pregnantním a naprosto dostatečným způsobem popsala své výhrady (nejen) k úkolům uvedeným výše v tomto odstavci. Relevantní je zejména komentář k podkladům týkajícím se mobility zaměstnanců a podílu na zpracování zvláštní části důvodové zprávy k vládní novele zákona o státní službě (body 4, 9 a 10). Z těchto podkladů vyplývá nade vší pochybnost vyplývá, že uvedené žalobcovy výstupy vždy podléhaly zásadnímu doplnění, revizi a přepracování. Soud se proto i u tohoto kritéria ztotožnil se závěry služebního hodnocení.
158. V rámci hodnocení kritéria *Množství plněných služebních úkolů a služební tempo* bylo žalobci vytčeno, že plnil úkoly ve sníženém množství v porovnání s kolegy. Žalobce namítal, že není zřejmé, jaké je standardní množství plněných úkolů v rámci žalobcova oddělení. Hodnotitelka neuvedla, zda jej porovnávala se zaměstnanci plnícími standardní či nadstandardní množství úkolů. Sama také přiznala, že žalobci neukládala dostatečné množství úkolů, na kterých by se projevila žalobcova neschopnost je plnit, a měla tím pádem nedostatečné množství podkladů pro provedení služebního hodnocení.
159. Hodnotitelka v rámci hodnoceného období 2022 – 2023 srovnávala množství plnění služebních úkolů jen v roce 2023, patrně proto, že žalobce v lednu 2023 dovršil jeden rok trvání služebního poměru a složil úřednickou zkoušku. Proto také v tomto období již zpřísnila nároky na kvalitu plnění služebních úkolů, to hodnotitelka přesvědčivě vyložila částečně u kritéria *Znalosti* a dále v příloze č. 1 ke služebnímu hodnocení (strana 1 a 2). Ačkoliv služební hodnocení má být prováděno za celé hodnotící období, hodnotitelce nic nebrání v tom, aby množství služebních úkolů porovnávala s jinými zaměstnanci v rámci úžeji vymezeného období. To samozřejmě za splnění podmínky, že takto vymezené období nepředstavuje výkonnostní exces z běžného pracovního tempa porovnávaných státních zaměstnanců. Hodnotitelka uvedla, že žalobce srovnala s ostatními státními zaměstnanci zařazenými v témže oddělení, kteří vykonávají službu obdobné složitosti, odpovědnosti a namáhavosti jako žalobce. Z hodnocení vyplývá, že šlo o zaměstnance na stejné úrovni, ve stejném oddělení, logicky tedy také jejich tempo při plnění služebních úkolů má být s žalobcem srovnatelné. Žalobce sice poukazuje na to, že není zřejmé, zda např. šlo o zaměstnance plnící nadstandardní množství úkolů, to však jen obecně a bez jakékoliv věrohodné opory, čímž srovnání hodnotitelky nijak nezpochybnil. Podle názoru soudu tedy byl pro srovnání použit vzorek výstupů zaměstnanců ve srovnatelné pozici.
160. Hodnotitelka poté shrnula počet služebních úkolů, které v tomto období vypracoval žalobce a toto množství porovnávala se dvěma dalšími kolegy, kteří ve srovnatelném období splnili služební úkoly ve větším množství. Zohlednila současně i to, že plněné služební úkoly kolegů byly náročnější.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

161. Žalobce v této souvislosti namítl, že hodnotitelka disponovala nedostatkem podkladů služebního hodnocení spojeného s nedostatečným množstvím úkolů. Soud odkazuje na přílohu č. 1 druhého služebního hodnocení, ve kterém hodnotitelka uvedla, že: „*vzhledem ke kvalitě vykonávané služby byly státnímu zaměstnanci úkoly nižší náročnosti, dále úkoly, s jejichž plněním se státní zaměstnanec v minulosti již setkal a u nichž se očekávalo, že zvolí stejné řešení jako u obdobných úkolů v minulosti. Státnímu zaměstnanci byly ukládány služební úkoly nižšího významu. A proto, vzhledem k povaze služebních úkolů, které napadají do oddělení metodické podpory státní služby, bylo státnímu zaměstnanci ukládáno menší množství úkolů než ostatním zaměstnancům.*“ Pakliže z jiných kritérií, jak je vyloženo, vyplývá, že žalobcovy úkoly trpěly nedostatky a musely být často zásadně přepracovány, je logické, že představená žalobci přidělovala úkoly nižší náročnosti. Důvodem nedostatku podkladů služebních hodnocení byla tak nedostatečná kvalita žalobcem plněných úkolů, s tím související omezené spektrum úkolů, které hodnotitelka mohla žalobci ke zpracování zadat a které mohl žalobce tím spíše splnit. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že žalobkyně pro služební hodnocení disponovala dostatečným počtem podkladů, které měla a mohla mít k dispozici pro účely služebního hodnocení. Podklady použité ve druhém služebním hodnocení dostatečným způsobem pak podle názoru soudu vykreslují kvalitu žalobcovy práce a tvoří ucelený obraz o posuzovaném skutkovém stavu.
162. Co se týče výtek žalobce vůči nedostatečnému stanovení individuálních cílů ve služebním hodnocení, hodnotitelka uvedla, že jako *služební cíl* se žalobce v termínu do 31. 12. 2023 bude podílet na kontrole ve služebních vztazích provedené v Krajské hygienické stanici v Českých Budějovicích – konkrétně měl žalobce provést kontrolu služebních předpisů. Jako *vzdělávací cíl* bylo žalobci stanoveno do 31. 12. 2023 prohloubit absolvováním školení nebo samostudiem znalosti zákona o státní službě, zákoníku práce nebo správního řádu. Hodnotitelka tedy žalobci zjevně vymezila hlavní individuální cíl – posílení znalosti o relevantních předpisech pro plnění služebních úkolů. Podle názoru soudu se jedná naopak o stěžejní a dostatečně určitý cíl, který mohl přinést i zlepšení výsledků v plnění služebních úkolů. Pakliže by totiž žalobce prohloubil své znalosti v těchto oblastech, nebyla by potřeba rozsáhlé revize jeho výstupů, zvládl by vyšší pracovní tempo, jeho znalosti mohly přispět k pracovním diskuzím a celkově by zlepšil kvalitu plnění služebních povinností. Soud je proto toho názoru, že tyto cíle byly stanoveny dostatečně konkrétně a s vhodným zaměřením k dalšímu rozvoji žalobce ve služebním zařazení.
163. Co se týče žalobcových námitek k **třetímu služebnímu hodnocení**, soud přezkoumal žalobcovy výtky ke kritériím *Znalosti* a *Komunikační dovednosti* a částečně *Sociální dovednosti*, *Osobní přístup*, *Kvalita výkonu státní služby* již výše, v nichž se zabýval námitkou duplicity hodnocení v rámci více kritérií, proto na toto vypořádání ve stručnosti odkazuje.
164. Co se týče bodového ohodnocení kritéria *Znalosti*, hodnotitelka u tohoto kritéria shrnula, že žalobce vykazuje občasné nedostatky, samostatně nevyužívá dostupné zdroje, někdy interpretuje právní úpravu nesprávně a neúplně, což poukázala na třech konkrétních případech. Je tedy zjevné, že hodnotitelka považuje kritérium za splněné, nicméně s občasnými výhradami. Městský soud se proto ztotožnil s bodovým ohodnocením tohoto kritéria (1) – srov. § 3 nařízení č. 36/2019 Sb.
165. Co se týče bodového ohodnocení kritéria *Komunikační dovednosti*, hodnotitelka shrnula, že ústní a písemný projev žalobce nedosahoval požadované úrovně, nedopouštěl se sice gramatických chyb, ale jeho komunikace je těžkopádná, krkolomná, což má za následek ztrátu relevantních informací. To hodnotitelka poukázala na třech konkrétních případech. Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Dále uvedla, že žalobce se nezapojoval do věcných diskuzí vedených představnou společně s celým oddělením. Svůj názor nikdy nesdělil. Hodnotitelka tedy podle názoru soudu příhodně shrnula, že tuto dovednost žalobce plní nedostatečně, tedy nikoliv jen s občasnými výhradami. Městský soud se proto ztotožnil s bodovým ohodnocením tohoto kritéria (0) - srov. § 3 nařízení č. 36/2019 Sb.

166. V rámci hodnocení kritéria *Sociální dovednosti* žalobce dále namítl, že nebyl povinen hodnotitelku o rozsahu svého zapojení do týmové práce informovat a hodnotitelka, která se na zapojení žalobce do plnění úkolu nezeptala jeho kolegů, tak nezjistila skutkový stav v nezbytném rozsahu.
167. Ze správního spisu (podklad č. 9 ke třetímu služebnímu hodnocení) se pak podává, že hodnotitelka týmový úkol dne 17. 1. 2024 zadala třem státním zaměstnancům, včetně žalobce. V odpovědi z téhož dne pak žalobcova kolegyně L. T. odpověděla, že společně s M. C. mají k zadanému služebnímu úkolu jen jednu připomínku. Žalobce v této odpovědi označen nebyl. Později téhož dne však hodnotitelce odpověděl také M. C., který potvrdil, že žalobce se také aktivně zapojil do úkolu, když s nimi zadaný úkol probíral.
168. Výtka hodnotitelky v tomto hodnotícím kritériu primárně nesměřuje proti tomu, do jaké míry se žalobce do týmového úkolu zapojil, nýbrž proti tomu, že žalobce ji sám o své účasti na jeho plnění neinformoval, ačkoliv měl jako státní zaměstnanec svou představenou standardně informovat o plnění služebního úkolu. To za něj učinil jeho kolega, přičemž žalobce stran tohoto úkolu vůči hodnotitelce žádný aktivní výstup nepředvedl. Dotazování ostatních státních zaměstnanců na žalobcův podíl na plnění týmového úkolu by tak byl k této výtce irrelevantní, nehledě na to, že z výše uvedeného e-mailu M. C. míra žalobcova zapojení do plnění týmového úkolu vyplývá. Tuto výtku tak soud považuje za legitimní a dostatečně podloženou, neboť prokazuje, že žalobce hodnotitelku o plnění jemu zadaného úkolu sám neinformoval, ač tak měl s ohledem na okolnosti (výstup odevzdali jen jeho kolega a kolegyně) nepochybně učinit.
169. Žalobce poukázal na to, že hodnotitelka ve služebním hodnocení zohlednila, že žalobce se účastnil týmové spolupráce, konzultací atp. To podle žalobce však nebylo dostatečně zohledněno při hodnocení kritéria sociální dovednosti. Žalobce tedy částečně i dle hodnotitelky splnil. Soud však poukazuje na to, že v rámci tohoto kritéria hodnotitelka také poukázala na nedostatky interakce žalobce se svou představenou, což potvrzují již zmíněné nedostatky o informacích o podílu při vypracování týmového úkolu. Žalobce tedy na jednu stranu vykazoval nedostatky při plnění tohoto kritéria, na stranu druhou kritérium i plnil. Výsledné bodové ohodnocení 1 bod, tj. závěr, že kritérium je plněno v rámci nároků na ně kladených s občasnými výhradami /srov. § 3 odst. 1 písm. d) nařízení vlády č. 36/2019 Sb./, je tedy podle názoru soudu vhodné.
170. V rámci hodnocení kritéria *Osobní přístup* hodnotitelka žalobci vytkla, že s ní v hodnoceném období žalobce nekomunikoval a nevyužil možnost konzultace. Povinnost využívat osobních konzultací s představeným ale nemá žádný podklad. Tvrzení, že žalobce vyžadoval přesné návody k plnění služebních úkolů, je pak podle žalobce v protikladu ke tvrzení hodnotitelky, že žalobce s ní nekomunikoval. Dále se žalobce ohradil vůči tvrzení, že e-mailem hodnotitelce ze dne 16. 10. 2023 sdělil, že nestihne splnit všechny své úkoly.
171. Četnost využívání osobních konzultací s představenou (která byl takové spolupráci otevřená) nepochybně svědčí o spíše negativním žalobcově přístupu k plnění služebních úkolů i k hodnotitelce jakožto jeho představené, to v porovnání s tím, že značná část jeho Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

výstupů podléhala i v minulosti nutnosti dopracování. To potvrzuje nepochybně i sdělení emailem ze dne 16. 10. 2023. Hodnotitelka z něj dovodila, že žalobce si nebyl schopen rozvrhovat práci. Také tato skutečnost není neslučitelná s výtkou, že žalobce s hodnotitelkou komunikoval nedostatečným způsobem a pouze elektronickou formou. To, že žalobce hodnotitelku informoval o tom, že možná zadané služební úkoly nestihne splnit včas, je sice určitým projevem žalobce vůči hodnotitelce, rozhodně z něj ale nelze dojít k závěru, že žalobce s hodnotitelkou plnění svých služebních úkolů aktivně komunikoval a už vůbec nesvědčí o tom, že by s ní plnění těchto úkolů konzultoval. Naopak to prokazuje toliko skutečnost, že žalobce na poslední chvíli řešil, že možná nestihne odevzdat zadané služební úkoly včas.

172. Hodnotitelka žalobci vytkla, že vyžadoval přesné návody k plnění služebních úkolů. Z této výtky se podává, že hodnotitelka musela žalobci v zadání podrobně popisovat jakým způsobem se má se služebními úkoly vypořádat; žalobce tedy nepracoval dostatečně samostatně. To nemění nic na výtce, že s hodnotitelkou žalobce ve třetím hodnoceném období služební úkoly nekonzultoval a že s ní komunikoval jen v omezené míře elektronickou formou.
173. Žalobce dále stran incidentu, kdy měl na výzvu státní zaměstnankyně k dodání chybějící žádanky za dovolenou přiznat, že ji nemá, a po domluvě s dotčenou kolegyní tuto žádanku zaslal k podpisu bezprostředně nadřízené představené, aniž by situaci vysvětlil či přiznal chybu, uvedl, že evidence žádanek o čerpání dovolené není výkonem služby, a proto ve služebním hodnocení nemají být uvedeny a kladeny žalobci k tíži.
174. Soud k této námitce odkazuje na odpověď obsaženou v napadeném rozhodnutí na straně 17; uvedení tohoto incidentu hodnotitelka použila jen pro dokreslení osobního přístupu žalobce k provozním otázkám. Absence vysvětlení situace, přiznání chyby a případně také omluvy je důkazem nižší míry sebereflexe žalobce. Účelem služebního hodnocení není jen posouzení kvality plněných služebních úkolů státním zaměstnancem, nýbrž komplexní posouzení výkonu služby. Ačkoliv tedy incident týkající se žádanky nebyl samotným výkonem služby, taktéž to negativně svědčí o žalobcově osobním přístupu k výkonu služby.
175. K hodnocení kritéria *Kvalita výkonu státní služby* pak žalobce připomněl, že při kontrole ve služebních vztazích provedenou v Krajské hygienické stanici v Českých Budějovicích upozornil na 37 pochybení, která v textu služebních předpisů odhalil, a pouze ve 3 případech si pochybení nevšiml. Tuto kontrolu žalobce prováděl poprvé v životě, přičemž tato skutečnost nebyla hodnotitelkou nijak zohledněna.
176. Co se týče kontroly v Krajské hygienické stanici v Českých Budějovicích, hodnotitelka žalobci vytkla, že přestože obdržel pokyny, jak postupovat při kontrole, disponoval podklady z předchozí kontroly, obdržel doporučení se případně obrátit na představenou, postupoval v rozporu s těmito výchozími podmínkami. Konzultaci nevyužil, některá zásadní pochybení nevytkl, vytýkal marginální nedostatky a jeho výstup musel být opraven.
177. Z podkladů služebního hodnocení vyplývá, že emailem ze dne 6. 10. 2023 představená žalobci uložila, kontrolu 3 služebních předpisů a 1 účinnou kolektivní dohodu včetně pokynů, jak by měl vypadat výsledný výstup. Z příloženého výstupu pak vyplývá, že přibližně u poloviny výhrad se představená se žalobcem neztotožnila. Řada výhrad žalobce pak byla dle představené nadbytečná, u 17 dalších představená byla toho názoru, že je měl žalobce navíc vytknout či upozornit na ně a z toho šlo přibližně o 8 zásadních či významných skutečností. Soud se tedy neztotožnil se žalobcem, že by žalobcovy nedostatky Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

při plnění tohoto úkolu byly marginální, naopak hodnotitelka podle soudu příhodně poukázala právě na tento výstup jako výstup, který trpěl zásadními nedostatky.

178. Podle hodnotitelky žalobcův výstup v rámci plnění úkolu spočívajícího ve zpracování úpravy § 176 odst. 2 ve vládním návrhu novely zákona o státní službě po jednání Legislativní rady vlády, taktéž nenaplňoval přesné instrukce, které žalobce k plnění úkolu dostal. Žalobce v této souvislosti namítal nedostatečné odůvodnění nedostatků vytýkaných jeho výstupu.
179. Z přílohy č. 14 vyplývá, že zadání úkolu bylo žalobci (a dalším zaměstnancům) podrobně popsáno v tabulce, která jim byla zaslána. Předmětem měl být výklad § 176 odst. 2 zákona o státní službě – plat pro účely odbytného jen v některých specifických případech. Žalobce instrukce nenásledoval, zvolil úpravu pomocí daleko širších odkazů, která odporovala zadání a nebyla smysluplná, přičemž žalobce nijak nevysvětlil ani své řešení zadaného služebního úkolu, ani neodůvodnil odchýlení se od zadání.
180. Takovéto zdůvodnění soud považuje s přihlédnutím k příloze třetího služebního hodnocení v podobě žalobcova řešení výše specifikovaného služebního úkolu, která jen potvrzuje výše uvedenou výtku, za naprosto dostatečné a odpovídající skutkovému stavu.
181. V rámci hodnocení kritéria *Množství plněných služebních úkolů o služební tempo* bylo žalobci vytčeno, že plnil úkoly ve sníženém množství v porovnání s kolegy. Nebylo-li mu v hodnoceném období přidělováno více služebních úkolů, nemohlo v tomto ohledu dojít ke změně. V této souvislosti poukázal na e-mail od hodnotitelky ze dne 14. 10. 2023, ve kterém děkovala státním zaměstnancům za ohromné množství a kvalitu práce, přičemž mezi adresáty byl také žalobce.
182. Hodnotitelka u tohoto kritéria shrnula, že žalobce v hodnoceném (relativně krátkém) období plnil služební úkoly spíše ve sníženém množství oproti kolegům vykonávajícím službu obdobné složitosti, odpovědnosti a namáhavosti. Dále porovnávala množství výstupů žalobce s dvěma dalšími kolegy v témže oddělení vykonávajících službu obdobné složitosti. Z hodnocení vyplývá, že šlo o zaměstnance na stejné úrovni, ve stejném oddělení, logicky tedy také jejich tempo při plnění služebních úkolů má být s žalobcem srovnatelné. Hodnotitelka zohlednila současně i to, že plněné služební úkoly kolegů byly náročnější. Hodnotitelka pozitivně ohodnotila skutečnost, že žalobce plnil úkoly ve stanovených lhůtách, není tedy dle názoru soudu sporné, že žalobce plnil úkoly včas. Současně je však názoru, že ne vždy si žalobce, plnění úkolů vždy systematicky rozvrhoval, což například vyplývá z emailu dne 16. 10. 2023. V tomto emailu žalobce představené sdělil, že si není jistý, zda s ohledem na zdravotní absenci a dovolenou stihne splnit všechny připomínky.
183. Z výše uvedeného vyplývá, že hodnotitelka pro služební hodnocení disponovala dostatečným počtem podkladů. Důvodem nižšího množství podkladů služebního hodnocení nepochybně byla nedostatečná kvalita žalobcem plněných úkolů, s tím související omezené spektrum úkolů, které hodnotitelka mohla žalobci ke zpracování zadat a které mohl žalobce tím spíše splnit. Soud je toho názoru, že dostatečným způsobem demonstrovala a prokázala své výhrady k žalobcově výkonnosti (srovnáním žalobce se dvěma státními zaměstnanci a odkazem na e-mail ze dne 16. 10. 2023).
184. Žalobce v rámci hodnocení kritéria *Množství plněných služebních úkolů o služební tempo* získal 1 bod, kritérium tedy plnil v rámci nároků na něj kladených s občasnými výhradami. Ohodnocení výkonu žalobce 1 bodem tak odpovídá zjištěnému a prokázanému skutkovému

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

stavu – žalobce částečně kritérium plní, ovšem s výhradami představené - /srov. § 3 odst. 1 písm. d) nařízení vlády č. 36/2019 Sb./.

185. V hodnocení kritéria *Analýza a řešení problémů* hodnotitelka uvedla, že žalobce často nebyl schopen na základě svých znalostí a vlastních zkušeností, analyzovat problémy a navrhnout odpovídající řešení. Často nepracoval s podstatou výchozích informací, při hledání řešení dostatečně nevyužíval dostupné zdroje. Konečným výsledkem byly závěry, které nebyly dostatečně odůvodněny, byly nesprávné resp. neúplné.
186. To se dle hodnotitelky projevilo při zpracování dopisu týkajícího se přijetí absolventa vyšší odborné školy do služebního poměru (č. j. MV-24806-34/OSS-2023), kdy žalobce nerozlišil a nevysvětlil odlišné případy, na které se vztahuje úprava odpočtu ze započitatelné praxe. Stanovisko muselo být přepracováno, tak aby pro adresáta byly důvody srozumitelné. Žalobce vůči tomuto závěru namítl, že mělo být hodnoceno v rámci kritéria *Komunikační dovednosti*, šlo pouze o stylistické úpravy, z hodnocení dle žalobce nevyplývá věcná nesprávnost řešení.
187. Soud tuto námitku částečně vypořádal již výše. Shrnuje proto, že by nepochybně mohl být hodnotitelkou výše uvedený dopis zhodnocen v rámci kritéria *Komunikační dovednosti*, nelze odhlédnout od toho, že žalobce často nebyl schopen na základě svých znalostí a vlastních zkušeností problémy analyzovat a navrhnout vhodná řešení, přičemž při analýze často nepracoval s podstatou informací a dostatečně nevyužíval dostupné zdroje. V důsledku tak jeho práce obsahovala nedostatečně, nesprávně či neúplně odůvodněné závěry. To je případ i tohoto stanoviska, které muselo být přepracováno, což ostatně vyplývá z přílohy č. 7 a 15 – většina textu pro svou nerelevantnost k dotazu žadatele prošla revizí, ať už doplněním textu či jeho vypuštěním.
188. Dále hodnotitelka poukázala na vypořádání zásadních připomínek Ministerstva zemědělství a místopředseda vlády pro digitalizaci k vládnímu návrhu novely zákona o státní službě - § 73a, 74a, 105a – žalobce nebyl schopen vysvětlit důvody neakceptace připomínek. Podle žalobce představená doplnila do textu pouze to samé, co žalobce, akorát jinými slovy, popř. doplnila informace, které nemohly být žalobci známy. Navíc podle žalobce nenáleží hodnocení do tohoto kritéria.
189. Z Příloh 16 a 17 služebního hodnocení vyplývá, že úpravy představené spočívaly v přehodnocení příp. v zásadním doplnění postoje, kterým byly neakceptovány připomínky k citovaným ustanovením. Jinými slovy představená detailně doplnila a vysvětlila postoj při neakceptaci uplatněných připomínek. Nelze se tedy ztotožnit se žalobcem, že by představená pouze doplnila argumentaci žalobce.
190. Nedostatky shledala rovněž při zpracování stanoviska ve věci překážek ve službě na straně státního zaměstnance při výkonu služby z jiného místa (č. j. MV-4853-4/OSS-2024) a při zpracování stanoviska k postupu služebního orgánu při zařazení zaměstnankyně po skončení rodičovské dovolené, jejíž místo bylo v mezidobí zrušeno (MV-4853-8/OSS-2024) – toto stanovisko žalobce koncipoval jako obecnou odpověď bez reflexe podstaty dotazu, bylo mu dvakrát vráceno k přepracování. Hodnotitelka rovněž poukázala na to, že žalobce nesprávně provedl úkol k § 176 odst. 2 zákona o státní službě v rozporu se zadáním a bez vysvětlení tohoto postupu.
191. Podle žalobce hodnotitelka u obou případů nepopsala, v čem tyto stanoviska nesplňují kritérium *Analýza a řešení problémů*.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

192. V prvním případě hodnotitelka vyložila, že žalobce neuměl vyložit ustanovení § 117 zákona o státní službě. Přitom výstupem mělo být významné a komplexní stanovisko o aplikaci ustanovení § 117 zákona o státní službě. V druhém případě vyložila, že stanovisko nereflektovalo podstatu dotazu.
193. V obou případech tedy hodnotitelka žalobci vytkla, že na základě svých znalostí a vlastních zkušeností dostatečně neanalyzoval problém, nevyhledal odpovídající řešení, výstupem proto bylo neadekvátní stanovisko. Tyto výtky nepochybně lze i podle názoru soudu zařadit právě pod kritérium *Analýza a řešení problémů*.
194. K druhému stanovisku žalobce dále jen obecně namítl, že v odvolání detailně rozporoval hodnocení jednotlivých výstupů, žalovaný se s námitkami nevypořádal řádně a v některých případech vycházel ze závěru, že žalobcovy námitky k hodnocení jednotlivých výstupů byly vypořádány v rámci jiných hodnotících kritérií.
195. Soud znovu připomíná již výše uvedené, tj. že žalobní bod musí být dostatečně určitý a konkrétní a míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Soud v této souvislosti poukazuje na to, že přes uvedenou námitku, že žalovaný se nevypořádal řádně s odvolacími námitkami, žalobce v žalobě nijak specifikoval, v čem konkrétně spatřuje nesprávnost hodnocení v tomto případě a v čem neobstojí závěry žalovaného. Žalobce tedy touto námitkou nijak konkrétně nereagoval na argumentaci žalovaného. V posledně uvedené námitce proto žalobce podle názoru soudu neuplatnil žádný konkrétní žalobní bod. Soud proto k této námitce rovněž jen obecně konstatuje, že hodnotitelka i žalovaný ve služebním hodnocení i v žalovaném rozhodnutí příhodně řádně a objektivně v uvedených případech vytkli absenci schopnosti práce se znalostmi, se souvislostmi a vyvozování odpovídajících závěrů. Jsou to vady přímo související se schopností analyzovat problémy a hledat na ně odpovídající řešení. Je tak zřejmé, že uvedené výtky jsou správně podřazeny k hodnotícímu kritériu *Analýza a řešení problémů*.
196. Co se týče bodového ohodnocení kritéria *Analýza řešení problémů*, výtky hodnotitelky nepochybně svědčí závěru, že žalobce plní hodnotící kritérium nedostatečně. Městský soud se proto ztotožnil s bodovým ohodnocením tohoto kritéria (0) - srov. § 3 písm. e) nařízení č. 36/2019 Sb.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

197. Soud závěrem shrnuje, že žádnou z žalobních námitek neshledal důvodnou, a proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.
198. Napadené rozhodnutí nelze považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů jen proto, že žalovaný stran přezkumu druhého služebního hodnocení, jakožto jednoho z podkladů, odkázal na své dřívější rozhodnutí o platu žalobce; pravomocné rozhodnutí žalovaného o platu žalobce je jedním z podkladů napadeného rozhodnutí. Soud se poté neztotožnil s výtkami žalobce proti druhému a třetímu služebnímu hodnocení, které byly podkladem pro napadené rozhodnutí o skončení služebního poměru. Soud dospěl k závěru, že obě výše uvedená služební hodnocení hodnotitelka provedla objektivně, přičemž poskytla ucelený a dostatečně důkazně podložený obraz o skutkovém stavu. Námitky žalovaného, které byly do značné míry polemikou s názory hodnotitelky a nebyly dostatečně důkazně a argumentačně podloženy, tento obraz nebyly způsobilé narušit.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

199. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů účastník, který měl ve věci úspěch. Žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Právo na náhradu nákladů proto nemá ani jeden z nich.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. června 2025

JUDr. Jaromír Klepš v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.